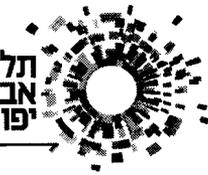

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 5
מתאריך כ' כסלו תש"ע (07/12/09)

- 2 -

על סדר היום:

1. תכנית הבחירה החדשה.
2. הסמכה לפתיחת עסקים בשבת.
3. חוק עזר לתל-אביב יפו (רוכלות) (תיקון) התש"ע – 2009.
4. חוק עזר לתל-אביב –יפו (הסדרת מקומות רחצה) (תיקון) התש"ע-2009.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 5
מתאריך כ' כסלו תש"ע (07/12/09)**

- 3 -

12. תכנית הבחירה החדשה:

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

שלום לכולם.

אנו מתחילים את ישיבת ההנהלה.

מר לדיאנסקי:

חשוב להקים וועדת אתיקה.

אני אשלח לך מכתב בעניין זה.

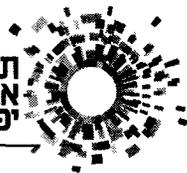
מר רון חולדאי - ראש העירייה:

חברים, אנו מבקשים קצת תשומת לב כי אנו הולכים לעשות שינוי שאולי הוא לא מהפכת עולם, אבל הוא בכל זאת איזשהו שינוי בנושא שנקרא- בחירת תלמידים את בתי הספר שלהם. ביקשנו מהגב' דפנה לב שתציג לנו את העבודה או את הדרך שבה אנו הולכים לרשום תלמידים לבתי הספר העל יסודיים שלנו.

גב' דפנה לב:

(הצגת הדברים מלווה בשקפים) קודם כל אני רוצה לומר שהתכנית הוצגה, לפחות במסגרת הכללית שלה, בוועדת החינוך, והיום אנו מיידעים גם את הנהלת העירייה. ואנו בתהליכים של אישורים פורמליים, ומי שצריך לתת בעצם את האישור הסופי לזה זה ראש רשות החינוך שזה ראש העירייה, ואנחנו נמצאים בתהליכים גם במגעים עם בתי הספר, מנהלי בתי הספר וכל הגורמים שקשורים לנושא הזה.

בשלהי שנת 2008 תחילת 2009 זכינו בפרס החינוך הארצי וראינו בו בעצם נדבך או קרקע ליצירת תכנית אסטרטגית לפחות לבין 5 ל-10 השנים הקרובות, ולכן, למרות ההרגל לשבת על זרי ההצלחה אנחנו נכנסו מיד לוועדה שבראשה עמד ראש העיר ואני הייתי ממלאת מקומו, ועסקנו בנושאים שונים של אסטרטגיות בחינוך, נושאים רבים שכבר אנשים מפה העלו, היו גם בחלק מהדיונים. בין השאר היה דיון בנושא הבחירה – שנכנס לפועל בעצם כבר עכשיו, בדצמבר הקרוב,

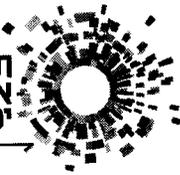
**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 5
מתאריך כ' כסלו תש"ע (07/12/09)**

- 4 -

לסיום 12 שנות לימוד בבתי ספר, גם בנושא חינוכי- צריך באיזושהו מקום לאורך הדרך לבנות ולהבנות את האזרח של העתיד, וגם בנושא הלימודי כמובן, שהוא לא נוצר יש מאין. אנו מדבר על רצף בתכניות לימוד-שזה חשיבה לפחות על 4 מקצועות הליבה: השפה, המתמטיקה, האנגל והמדעים, מדע וטכנולוגיה- כ-4 עמודי התווך שצריכים להוביל, כאשר כל דבר מזה הוא הרבה יותר רחב. השפה זו כמובן גם התרבות שמתלווה לנושא השפתי. אנו רואים כאן רצפים שיש להם שני צירים. ציר אחד- כפי אמרתי, מגן עד יב', וציר שני הוא ציר רוחבי שקובע איזושהי רמה שצריך להגיע אליה בכל אחד מהשלב, ושהיא צריכה לשמש בסיס ולא שיא, כלומר, איזושהי רמה שהיא הבסיס שעליה נבנה בעצם כל הידע שצריך להצטבר לאורך השנים. הנושא של תכני חינוכיים צריך להשתלב עם התכנים הלימודיים, והרבה נושאים ערכיים יש גם בתוך 4 מקצועות הליבה האלה, שהם הכלים העיקריים לאדם בוגר, גם להשתלב אחר כך בחברה וגם להשתלב לאחר מכן בלימודים או לימודי מקצוע, מעבר לתיכון. אנו רואים גם חשיבות רבה ברצף לאורך שעות היום, שזה משעה 08.00 עד 20.00, בין החינוך הפורמלי לחינוך הבלתי פורמלי, כשאנו רוצים לעשות חיבורים. אנו כבר נמצאים בעיצומם של החיבורים- גם בנושאים הלימודיים, כלומר בכי הסיוע שתלמיד צריך ויכול לקבל, במרכזי למידה, בעיקר במקומות שבהם תלמידים לא יכולים לקבל את זה בכוחות המשפחתיים שלהם, אבל גם בתכנים של תחומי עניין כמו ספורט, כמו אמנות, כמו תאטרון, כמו מוזיקה, וגם בנושאים של פעילויות חברתיות כאלה ואחרות- שהן מהוות את התשתית האזרחית של התלמיד בעתיד. אני אתן דוגמא: ממש לפני חודש או פחות מחודש היה כינוס גדול של כל האנשים שעוסקים בהתנדבות בקהילה, כשלקחנו את זה כנושא שהוא רצף בין הנוער שנמצא בתנועות הנוער לבין בתי הספר העל יסודיים.

שיטת הבחירה, זה אחד הקשיים והדילמות שיצרה שיטת הבחירה שהיתה עד היום. אנו באמת קראנו לה בחירה מבוקרת, אבל למעשה היא היתה בחירה כמעט פרועה, כי לא היתה שום מגבלה לבחירה, ולא היו שום קריטריונים ושום ערכים שעמדו מאחורי הקריטריונים כדי לווסת בין בחירה הספר. לא קבענו קריטריון, נגיד, של אינטגרציה, לא קבענו קריטריון של גאוגרפיה, לא קבענו קריטריון, כל אחד בחר למעשה על פי רצונו. מה שקרה, שבבתי הספר היו תלמידים שבאו לעתים מבין 10 ל-20 בתי ספר יסודיים, וכל סיפור הרצף שדיברתי קודם היה בלתי ניתן להשגה כי אי אפשר היה לתאם עם כל כך הרבה גורמים, אי אפשר היה לבדוק מה מביא אתו כל תלמיד, גם אלו היו לנו העשרות – הן היו מאוד חלקיות, לא היתה הכרות בין הצוותים וכו'.

הקשיים שזה יצר לגבי תלמידים והורים: היתה הרבה אי וודאות. תלמידים התחילו את התהליך

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 5
מתאריך כ' כסלו תש"ע (07/12/09)**

- 5 -

חושבים שהוא מיותר לילדים כל כך צעירים. כמובן שבתי הספר היסודיים נמנעו, ולא רק נמנעו נאסר עליהם לעשות הכוונה לתלמידים במעבר לעל-יסודי, ולגבי בתי הספר העל-יסודיים, גם לא ידעו מאיזה בית ספר יבואו וגם לא באיזה היקף, דבר שמקשה מאוד על התכנון. בית ספר על יסודי פחות או יותר מתכנן את שנת הלימודים הבאה שלו עד חודש מאי, ולפעמים תהליכי הערעורים והבקשות התמשכו עד אוגוסט ולפעמים גם מעבר לזה, ואי אפשר לתכנן כמה כתות ייפתחו, מי צוות המורים שצריך לשנה הבאה וכו' וכו'. זה יצר סה"כ הרבה אי וודאות והרבה תחושה של תסכול במערכת, תחרות ועוד הרבה דברים שלא ראינו אותם ברוח חיובית. אנחנו חושבים שהבחירה לא היתה בחירה מושכלת, היא היתה בחירה שהושפעה מנורמות ואופנה שהיתה, וראינו את הגלים בין בתי ספר שפתאום הפכו לפופולריים ובעצם לא היה מקום, והיה צריך לערוך הגרלות בין התלמידים שם, לבין מצב שבית ספר עמד על סף סגירה כתוצאה ממחסור בתלמידים במעבר ל-ז'. אנחנו חושבים שאין מספיק מידע ואי אפשר לעשות בחירה מושכלת, וזה הביא אותנו לכמה מסקנות.

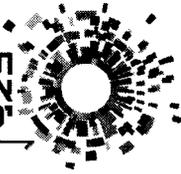
לגבי המנהלים, אמרתי כבר שהעיסוק בשיווק בית הספר היה עיסוק שהם התחילו בו פחות או יותר בחודש נובמבר-דצמבר של שנת הלימודים ועסקו בו עד הרגע האחרון. המנהלים שפגשנו ועשינו קבוצות מיקוד- גם של הורים, גם של תלמידים וגם של מנהלים. המנהלים הגיבו על זה שהם בעצם הפכו להיות שבויים של ההורים. כדי להביא תלמידים לבית הספר הם היו צריכים להבטיח הבטחות מפליגות, שלא תמיד יכלו לעמוד בהן, והם בעצם הרגישו שההורים מחזיקים אותם באיזושהי התנייה של אם אתה תהיה כזה- אני אבוא אליך ואם לא תהיה אז לא, וגזלו מהם את היכולת של שיקול הדעת הפדגוגי וההחלטות המקצועיות שהם היו צריכים לדעת לעשות כדי לקדם את התלמידים. וכמובן יש לזה גם מחיר לוגיסטי. כשתלמידים נוסעים מאזור אחד לאזור שני בתל-אביב ללא הצדקה, כי בתי הספר פחות או יותר דומים בהשגים שלהם, דומים באיכויות שלהם, בצוות המורים שלהם, אז מי שמשלם את המחיר בסופו של דבר זה הציבור,

מר ויסנר:

הפחתה בזיהום האוויר.

גב' דפנה לב:

גם הפחתה בזיהום האוויר, אבל גם מצב שכל מי שמעל 3 ק"מ זכאי לפחות לכרטיסייה. וזה מערד

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 5
מתאריך כ' כסלו תש"ע (07/12/09)**

- 6 -

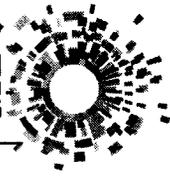
לפי קריטריונים שנראים להם: אם זו אווירה, אם זו גישה אידיאולוגית, ואם זה מתשבה שלהם שבמקום הוא, זה המקום שהם רוצים שהתלמיד שלהם ילמד ויצליח, אז עצם הבחירה היא דבר שיש לו ערך חשוב ואנו לא רוצים ממש לקלקל אותו, ובכל זאת אנחנו גם רוצים לשמור על המוטיבציה של התלמידים, אנו רוצים לשמור על ההזדמנות לאינטגרציה-שזה בעצם היה אולי המקור לכל ההתחלה- שתלמידים מהדרום, מהמזרח ומיפו יוכלו להגיע לבתי ספר במרכז תל-אביב ובצפונה, על בסיס העובדה שהם בחרו להגיע לשם, לא על בסיס איזהשהם קריטריונים אובייקטיביים או סובייקטיביים שמהווים מכשול לכניסה לשם.

אני רוצה להראות לכם את הנתונים שיש לנו על הבחירה בשנתיים האחרונות. אנו רואים שפרט לרובע 7 שזה יפו, בכל הרובעים יש עליה באחוז התלמידים, בין תשס"ט לתש"ע, בהשארות במקום המגורים שלהם. העניין של המרחק הגאוגרפי היווה שיקול אצל ההורים-האם לשלוח את התלמידים לבית הספר בשכונה או לא. אנו יודעים מדיבור עם ההורים, על חרדה גדולה מילדים צעירים, בני 12, ילדות צעירות בכתה ז-ח' שנוסעות בתחבורה ציבורית, ולדבר הזה יש ביטויים מספריים ממש בכל אזורי העיר. ברור שבצפון נשארים יותר וברובע 9 נשארים אולי כרגע פחות, אבל עדיין הנטייה היא נטייה של עלייה של השארות באזור גאוגרפי, וזה היה נתון שלקחנו בחשבון.

רינת אורן ריכזה את עבודת הוועדה וגם את הנושא הלוגיסטי, והיא תמשיך.

גב' רינת אורן:

לאור העוצמות שהוצגו פה, של תכנית הבחירה הקיימת, לאור החשיבות והצורך במתן מענה לחולשות שלה ודפוסי הבחירה שראינו, אנו מציעים את מסלול הלימודים הבטוח שלי, כשיש 2 מרכיבים מרכזיים בשינוי המוצע. ראשית, אנחנו מדברים על מרחבי חינוך. בכל מרחב חינוך יהיו בית ספר על יסודי אחד ומספר בתי ספר יסודיים שזינו אותנו. הרעיון הוא שבתי הספר היסודיים והעל-יסודיים יתאמו ביניהם יעדים משותפים, תכניות לימודים, יעדים השגיים, פדגוגיים, חינוכיים, וכמובן את תהליך המעבר מו- לז'. ואנו מדברים על שינוי בשיטת הרישום, שזה אלמנט הבטיחות, הבטחון שכל אחד מהילדים ישובץ למרחב חינוך. את בתי הספר במרחבי החינוך חילקנו לפי מדד שטראוס-שהוא מדד סוציו-אקונומי של משרד החינוך, השגי בתי הספר, מגמות הבחירה של התלמידים, ונסיון לתת מענה ככל האפשר למרחב גאוגרפי. התלמידים ישובצו למרחב החינוך, ויש לנו את אלמנט הבטחון- במקום שקרוב למקום מגוריהם, בבית הספר שקרוב

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 5
מתאריך כ' כסלו תש"ע (07/12/09)**

- 7 -

המוגנות, וכמובן, זה גם הבטחון בקרבה אל הבית, כמו שדפנה אמרה- לא לנסוע למרחק גאוגרפי רחוק מידי.

למסלול הלימודים הבטוח שלי יש תועלות ב-3 רמות: ברמת התלמידים וההורים, ברמת בית הספר וברמת המערכת העירונית כולה.

ברמת התלמידים וההורים, שוב אנו מדברים על יותר בטחון, יותר רצף חינוכי ויותר התאמה. ארוצה להתמקד ביותר התאמה: נשמרת הזכות לבחור. התכנית הזאת מאפשרת בחירה למי שמעוניין לצאת, בהתאם לצרכים שלו, לציפיות שלו, לצאת ללמוד במרחב חינוך אחר. אנו חילק את מרחבי החינוך כך שבכל מרחב נשאר מקום לתלמידים ממרחבי חינוך אחרים.

מר סולר:

לכמה תלמידים כאלה? יש איזושהי נוסחה שקובעת איזו מכסה מתוך נפח השכבה בבית הספר העל יסודי נשארת פתוחה לבחירה?

גב' רינת אורן:

אנו ברשותך נציג את זה כאשר נציג את המרחבים, ונדבר על ההיקפים ועל המספרים, כי שם זה יעלה.

התועלות לבתי הספר: כפי שנאמר כאן, יותר רצף חינוכי, יותר מידע לצורך הערכות, יותר מיקור מקצועי, ואנו מצפים גם ליותר השגים, כי העבודה תהיה עבודה שהיא מתמשכת והיא רב שנתית וכמובן- תועלות למערכת החינוך העירונית, יותר דיאלוג, דיאלוג עם כל השותפים, בין מנהלי בתי הספר היסודיים והעל יסודיים כמפתח להצלחה. וכמו שעלה פה קודם, ואני מסכמת את החלק הזה: שמירה על עקרון הבחירה ושמירה על עקרון האינטגרציה.

מר גלעדי:

מה זה אומר? על פי מה שאני רואה פה ולפי בתי הספר האינטגרציה מתבטלת?

גב' דפנה לב:

לא.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 5
מתאריך כ' כסלו תש"ע (07/12/09)**

- 8 -

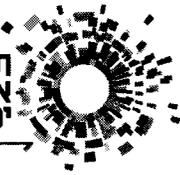
שלומדים במערכת החינוך בעיר. כל הילדים יעברו שלב של הכרות עם המעבר לבית הספר העל יסודי הממלכתי. השלב הזה כולל מספר דברים: ראשית מפגשי התנעה משותפים של מנהלי היסודי והעל יסודי לתכנון מהלך משותף. בכל מרחב מנהלי היסודי והעל יסודי יתאימו את התהליך כך שיתאים לאוכלוסיה הרלבנטית במרחב שלהם, לצרכים. אתמול ישבתי באחד המרחבים- שיש שם ועד מוביל של הורים, פגישה קודם כל עם הועד, כלומר- חיבור והתאמה שיתהליך כולו לאוכלוסיה המקומית. במקביל יהיו מפגשים של ההורים בבית הספר היסודי- עם מנהל העל יסודי, יהיו מפגשים עם מנהל העל יסודי להכיר את בית הספר. התלמידים יקבלו איגרת שמסבירה על המהלך, התלמידים יקבלו חוברת שמסבירה על המהלך. יהיו ימים פתוחים כל ימי שישי יהיו ימים פתוחים בבית הספר לטובת מי שירצה לבוא ולבקר, ויהיו גם סיורים יוזמים- כחלק מתכנית "מעברים", של הילדים מהיסודי בעל יסודי. במהלך שלקראת סוף חודש ינואר- כל אחד מהילדים מקבל שיבוץ לבית הספר העל יסודי. כמו שאמרנו קודם, הוא יקבל שיבוץ בבית הספר במרחב.

מר גלעדי:

כל אחד במרחב שלו.

גב' רינת אורן:

עד כאן, כל הילדים עברו את השלב הזה, וכמו אמרנו קודם- זהו הנושא של מסלול הלימודים הבטוח. מי שקיבל את השיבוץ ובית הספר אכן תואם את צרכיו וציפיותיו, צריך להשלים את הרישום לבית הספר העל יסודי בסוף הקיץ. אבל מי שרוצה לשנות את המרחב, ואז אנו עוברים לשלב של מסלול לימודים במרחב אחר, יכול להכנס בשבוע בחירה שמתחיל ב- 7 בפברואר, למערכת באינטרנט, כפי שנעשה בשנים קודמות, ולבחור עד שתי חלופות, עד שתי אפשרויות לבחירה מתוך כל בתי הספר בעיר. זאת אומרת, ילד שלומד במרחב X יכול לבחור במרחב Y, שאמרנו שאנו משאירים שם מקומות פנויים, ופה נכנס הנושא של הבחירה, בחירה לפי התאמה. אנחנו, על בסיס המקומות הפנויים נשבץ את הילדים בבתי הספר והילדים יקבלו הודעת שיבוץ חדשה. מי שבכל זאת יקבל הודעת שיבוץ שלא תואמת את צרכיו יוכל להגיש ערעור, ויהיה פה תהליך של הגרלה כפי שאנו מחויבים על פי חוק, ונעשה גם בשנים קודמות. אבל אנו צופים, אם להסנו את העיסוקים וההגבלות השונים הקודמות. נוסף מ- 85% - 80% היו עלולות שישינו להשיג

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 5
מתאריך כ' כסלו תש"ע (07/12/09)

- 9 -

גב' להבי:

קראנו בעתון ביום שישי.

גב' רינת אורן:

כדי לענות על השאלה.

מר גלעדי:

בתי הספר ביפו ובקרית שלום הופנו לצפון וגם לדרום. בית ספר צבי שפירא.

גב' דפנה לב:

צבי שפירא נמצא באורט סינגלובסקי.

מר גלעדי:

אבל היתה לו אפשרות להירשם גם בצפון.

גב' רינת אורן:

לא.

גב' דפנה לב:

לכולם יש אפשרות לצאת מהמרחב.

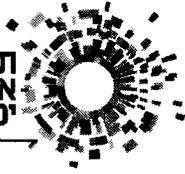
מר גלעדי:

לא, לפני זה.

גב' רינת אורן:

גם היום.

מר גלעדי:

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 5
מתאריך כ' כסלו תש"ע (07/12/09)

- 10 -

גב' דפנה לב:

אותו דבר נשאר להם היום בשיבוץ האוטומטי שהם יקבלו.

מר ויסנר:

לי לא ברור למה נותנים בכלל את האופציה לבחור. אם אתם אומרים ש-85%-80% רוצים ליד הבית.

גב' להבי:

בצפון.

קריאה:

בכל העיר.

גב' להבי:

באזור המרכז זה 50%.

מר ויסנר:

תמונת המצב היא ש-85% פחות או יותר.

גב' דפנה לב:

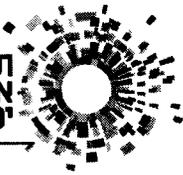
בממוצע 80%.

מר ויסנר:

בא.ד. מה שיקרה בסיפור הזה, נחזיר למעשה בחזרה. מי שחושב שאנשים לא ירצו לשבת ב-א.ד. גורדון, ואני יודע כמה פונים אלי.

גב' דפנה לב:

א.ד. גורדון לא ברשימה.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 5
מתאריך כ' כסלו תש"ע (07/12/09)**

- 11 -

מר ויסנר:

אנו מדברים על העל יסודיים, כמו אליאנס. הרי תמיד יהיו את בתי הספר שהם טיפה יותר טוב וטיפה יותר IN וטיפה יותר רוצים להכנס אליהם. זה יצור מערכת תסכול הרבה יותר גדולה לדעתי, כי עם כל הכבוד, הרי בתי הספר האלה לא מסוגלים לקלוט. ישנו המרחב. אם הייתם שואלים אותי, אני הייתי מבטל בכלל את הבחירה. למי שרוצה- ישנם בתי הספר היחודיים, מי שירצה- ילך לשם. אנו מעדיפים, וכל העבודה שלנו צריכה להתבצע בכיוון- שמכניסים את ההון ואת הילדים למרחב ליד הבית.

גב' דפנה לב:

זה מה שאנו עושים כרגע. אנו משאירים איזשהו שסתום.

מר לדיאנסקי:

ה-DE FAULT הוא ליד הבית.

גב' להבי:

יצאו במקרים חריגים.

גב' דפנה לב:

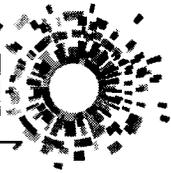
נכון. קודם כל זו שנה ראשונה, ונלמד.

גב' רינת אורן:

כולם מקבלים ליד הבית. אנו לא בוחרים עבור ילד לצאת מהקהילה שלו.

גב' דפנה לב:

אני רוצה להגיד להם מה ההבדל. ההבדל הוא שבשנה שעברה בבחירה תלמיד הלך בקבוצת חברים, ולכן גם היה לו כוח לבוא ולהגיד: נכון, אני גר בצהלה, אבל אני הולך עם 3 החברים

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 5
מתאריך כ' כסלו תש"ע (07/12/09)**

- 12 -

מר ויסנר:

הם ילכו בבחירה משותפת.

גב' דפנה לב:

אז הם ילכו בבחירה משותפת.

מר לייבה:

אבל אם כל הכתה תבחר מרחב אחר, הסיכוי שלו לקבל הוא נמוך מאוד.

גב' דפנה לב:

אני רוצה להגיד שני דברים בעניין.

ראשית, אנו נעבוד השנה ואנו נבדוק את עצמנו ונעריך את עצמנו ואת התופעה, ויהיו לנו תוצאות מהר מאוד, כי סה"כ ב-7 בפברואר כבר יכנסו הילדים שירצו לצאת מהמרחב שלהם, ונראה על איזה היקף מדובר. דבר שני: מאוד חשוב לנו שילדים שנמצאים באזורים שהם חושבים שהעתידי צופן להם דווקא בעירוני ד', אני לא אהיה זו שאגיד להם: אסור לכם להגיע לשם. לא אני ולא אתם- כחברי מועצה. אני חושבת שאנחנו צריכים לתת את האופציה הזאת, את השסתום הקטן הזה לאותם ילדים שצריך לאפשר להם את זה. אני חושבת שזה ילך ויפחת לאורך השנים, ובסופו של דבר בתי הספר באזור הגיאוגרפי יביאו,

מר גלעדי:

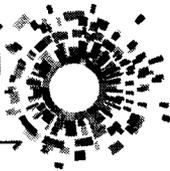
זה גם הוכח.

גב' דפנה לב:

נכון.

גב' רינת אורן:

אני יושבת במרחב חינוך, שמנהלי יסודי ועל יסודי אמרו- למרות ההתלבטות והקושי, הביחוד יצא בעצם את כל בתי הספר-איכותיים, ולאורך זמן גם יבחרו בהם.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 5
מתאריך כ' כסלו תש"ע (07/12/09)**

- 13 -

מר גלעדי:

כל תלמיד שעובר מהדרום ללמוד בצפון מושך אתו סל של שעות. השאלה היא האם ברמה הפרטנית בסופו של דבר זה יכול להיות לתועלת, נניח אם עוברים רק מספר מועט של תלמידי בדרך כלל היתה חצי כיתה שעברה והיה להם סל גדול שאחדו אותו ונתנו להם תוספת של שעות ברגע שיעברו בודדים, 2 או 4 תלמידים בלבד, השאלה היא האם הסל שהם יקבלו אותו יהיה אפקטיבי כדי לתת להם את החיזוק ואת האפשרות להתמודד עם בתי הספר שהם בוחרים בצפון ולא יהיה פתאום חוסר ביכולת תקציבית לתת להם את זה.

גב' דפנה לב:

זו שאלה חשובה, ואנחנו נתמודד אתה ברגע שנראה את תמונת המצב. אני גם חושבת שאם אנחנו נוכל, בגלל שלא נעביר משאבים לבתי ספר במרכז או בצפון- לחזק את בתי הספר בדרום, גם זו מגמה שהייתי מאוד שמחה בה.

מר גלעדי:

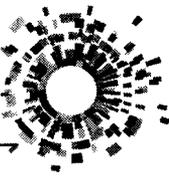
לא הבנתי מה שאמרת.

גב' דפנה לב:

התיקצוב היום עובד באמת פר-קפיטה. כלומר, אם ילד עובר מהדרום לצפון או נשאר בדרום, התגבור, השעות שהעירייה נותנת שייכות כאילו לילד, בית הספר מקבל סל שהוא איזושהי כפול של התקצוב כפול מספר הילדים שקיימים בבית הספר משכונות שאנו תומכים בהם, אנו לא תומכים בילדים שנמצאים בשכונות חזקות. מה שאתה שאלת זה נכון, יכול להיות שהמסה של תלמידים בבית ספר תהיה נמוכה מידי בכלל בשביל להיות אפקטיבית ואז נצטרך לעשות חישוב אחר, אבל שוב- זה תמונת מצב שתתבהר לנו עד אפריל-מאי, אנחנו כבר נדע ונוכל להעריך ונוכל לאפשר למנהלי בתי ספר להעריך. יחד עם זאת, אם כן יספיקו השעות האלה ואחוז התלמידים שנשארים באזור שלהם יעלה, נוכל לתגבר את בתי הספר בדרום יותר.

מר גלעדי:

אני מסכים אתך, אבל קחו בחשבון סיטואציה שיכול להיות מצב שתצטרכו לתת תגבור תקציבי

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 5
מתאריך כ' כסלו תש"ע (07/12/09)**

- 14 -

מר גלעדי:

לא יהיו להם מספיק שעות כמסה קריטית. אין לי ספק שזה יהיה, כי בסופו של דבר הכמות בב הספר בצפון תרד.

גב' דפנה לב:

אני מודה לך, זו הערה חשובה.

גב' להבי:

אני רוצה להגיד משהו:

אני רוצה לומר: א. אני מאוד תומכת בנושא של רצף חינוכי, אני בזמנו דיברתי על העניין הזה גם מהכיוון של הגנים וכתה א',

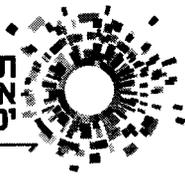
גב' רינת אורן:

זה השלב הבא.

גב' להבי:

כן, הרבה זמן אני מדברת על זה. ואני חושבת שבתכנית הזאת יש גם רצף פיזי, כי אדם נשאר בסביבת מקום מגוריו ויש יותר קשר בין המוסד לבין סביבת המגורים, וזה בהכרח מעודד איזושהי אקטיביזם מקומי לוקאלי שזה טוב לכולם, ואני חושבת שזה יצור גם רצף משפחתי- שילדים יל לאותו מוסד, ובסה"כ בכל הסוגיות האלה שהן תורמות גם למוסד, גם למשפחה וגם לסביבה ולשכונה, אנחנו נצא מאוד נרתמים. אני גם כאמא לילדים בדיוק בגילאים האלה של הבחירה, מודה לכל מי שיחסוך לנו את הביקורים בכל המוסדות בשביל להתרשם והאמת היא- שכמי שבילתה ב-ז' בצורך הזה להתרשם, מאוד קשה להתרשם מערב אחד שבו יש איזושהי תחושה ש GLORY ושל כריזמה של מנהל, שלא ברור לפעמים מה עומד מאחורי זה, ובאמת הילדים בסוף בוחרים לפי החבר'ה, וכשהחבר'ה מתפזרים בכל העיר, גם ביום שישי בלילה ההורים יותר מודאגים מהמרחקים ומחוסר ההכרות שלהם. יש משהו מאוד בטוח בזה שאני מכירה את ההורים ואת הילד מכתה א', ולא פתאום טרחתני להכיר.

יש לי כן ביקורת על משהו אחד: אני באתי לפה לישיבת הנהלה לדון במשהו שהוא מאוד חשוב.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 5
מתאריך כ' כסלו תש"ע (07/12/09)

- 15 -

גב' דפנה לב:

שום הדלפה לא יצאה מהעירייה. ההדלפה לא יצאה מהעירייה, ההדלפה יצאה ממנהלים.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

מה זה שייך לדיון?

גב' דפנה לב:

לפני חצי שנה בוקסר מצהלה תלה אותי בעתון, הוא כבר ידע את כל העניינים, כי הוא ישב בקבוצת מיקוד של הורים והנושאים עלו, אז מה אני יכולה לעשות?

מר לדיאנסקי:

מה שאת העלית, אולי צריך לדון בו בראשי סיעות יחד עם ראש העיר.

מר גלעדי:

למה? יש פה ענייני מדיניות של חוץ ובטחון? מה קרה? מה אתם רוצים?

גב' להבי:

באמת, זה מחזיר אותי לאותה הערה שהערתי בפעם האחרונה בוועדת הנהלה

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

נעיר להורים שלא ידליפו.

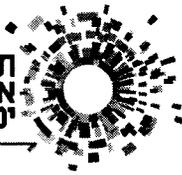
אגב, נעיר לסגני ראש העיר שלא ידליפו.

מר ספיר:

סגנים וסגניות.

גב' להבי:

אני בזמן האחרון – שפתי חתומות עד כדי ביקורת ציבורית עד כמה שפתי חתומות.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 5
מתאריך כ' כסלו תש"ע (07/12/09)**

- 16 -

קריאה:

לדיאנסקי, זה הכל בגללך.

מר לדיאנסקי:

אני לא סגן ראש עיר. חשבתי שאתה מתכוון לדורון.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

כן. אני מדבר רק על דורון.

גב' להבי:

הדבר האחרון שאני אגיד בהקשר הזה, זה שאני כן מברכת על זה שאם ילד חושב שהוא לא מתאים לאמנויות, והוא חושב שהוא מתאים לספורט, שעדיין יהיה את אותו מרווח, שאותו ילד יחיד שהוא אינדיבידואליסט מובהק, שהולך בלי חבריו, לאן שכביכול יש לו את האינסטינקט, שילך לשם.

מר לדיאנסקי:

קראתי את הכתבות בעתונים וגם את החומרים, ואני חייב לומר שאני בהחלט מקבל את התכנון החדשה. אני חושב שהיא נכונה, אני חושב שהיא חכמה, אני חושב שעיקר העניין שתלמיד או ילד צריך ללמוד בקירבת מקום מגוריו-זה דבר נכון. אני גם חושב שלגבי ה-15% או כמה שזה לא יהיה, של אותם ילדים שירצו ללמוד בבתי ספר אחרים, זה נכון גם מההיבט הדמוקרטי ומההיבט של חופש הבחירה, אבל לא פחות מההיבט של מנהל בית הספר, שעדיין צריך לעשות מאמץ מסוים על מנת שבית הספר יהיה ברמה כזאת שיבואו אליו תלמידים שהם לא מה שנקרא- קהל כבוש קהל יעד, שבכל מקרה יגיע לשם כי אין לו ברירה. לא דיברתם על זה, אבל אני מבין שלפחות 3 בתי הספר היסודיים- אמנויות, טבע וא.ד. גורדון, בכתה ט' הם יוכלו ללכת לאיזה בית ספר שהם רוצים.

גב' דפנה לב:

א.זה נכון. יש להם גם נהגי בחירה שאנו מכירים, בית ספר לטבע בדרך כלל הולכים לעירוני ד',

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 5
מתאריך כ' כסלו תש"ע (07/12/09)

- 17 -

מר לדיאנסקי:

כלומר, לגביהם השמים פתוחים.

גב' דפנה לב:

השמים פתוחים לגמרי.

גב' להבי:

הם באים מכל העיר. אבל השמים הפתוחים זה הציונים, זה לא שמים פתוחים לגמרי.

מר לדיאנסקי:

לא דיברתם על המכסות שמתייחסות לאותן יתרות בבתי הספר שיכולים לקלוט תלמידים מבחו ואתן אולי גם לא יכולות לדעת בצורה חד משמעית לגבי המספר. אני רוצה התייחסות מיוחדת לאליאנס וליידי דיוויס-בעניין המכסות המותרות של תלמידים מבחוץ, כי לדעתי שם זו בעיה.

גב' רינת אורן:

אני אתייחס לזה וזה גם לשאלתך קודם.

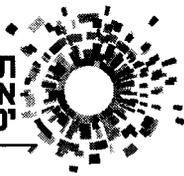
מר לדיאנסקי:

שאלה נוספת היא לגבי בית ספר עירוני ה'. אני בדקתי וראיתי שבשני בתי הספר שמיועדים לשם, גם נופים וגם אוסישקין יש כתות ו' רזות, קטנות, ויכול להיווצר מצב שנייה בשנה הבאה, בשכבה אחת שלמה של כתה ז' יהיו 50-48 תלמידים, כי השנה יש כבר 52 בלבד. השאלה היא האם אתם רואים לבית הספר הזה עתיד, או שהוא הולך להצטמצם ובסופו של דבר הוא יסגר.

גב' דפנה לב:

עירוני ה' מבוסס כרגע על שתי כתות בשכבת גיל עד כתה ט, בן 3-4 מכתה י' ולמעלה מזה, לכן 52 ילדים זה יופי של שתי כתות.

מר לדיאנסקי:

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 5
מתאריך כ' כסלו תש"ע (07/12/09)**

- 18 -

גב' דפנה לב:

חלק מהרגלי הבחירה, אנו יודעים שחלק מתושבי יפו בכל זאת ימשיכו לבחור בעירוני ה', בעיקר בגלל הרגלי בחירה שאנו מכירים עד היום, לא בגלל קרבה גאוגרפית. לדעתנו הוא לא ישאר רק בזה.

לגבי הצפי של הגידול בעיר, כרגע אנו נמצאים בשכבה בסיסית מאוד גדולה בגני הילדים ובכתות א', ב', ג', עוד 3 שנים הם יגיעו לכתה ז', ואנו צופים בערך עלייה בסדר גודל של 1,000 תלמידים לשנת 2013- אם כולם ישארו בעיר. בואו נגיד שאולי חלק יעברו דירה וחלק יחזרו והשכונות נבנות, ותל ברוך צפון, והגוש הגדול, כ-1,000 תלמידים נוספים בשכבת כתה ז' בשנת 2013. זאת אומרת, שאנו צריכים את כל בתי הספר הקיימים ברגע, בנוסף לבית הספר בצפון מערב העיר שאנו מקווים שהוא יהיה גמור עד השלב הזה ואולי אפילו שנה קודם, שאז אנו צופים בערך כ-1,000 תלמידים יותר באזור שהוא ממרכז העיר צפונה. זה הצפי כרגע.

מר לדיאנסקי:

כלומר, אין איזושהי מגמה לסגור את עירוני ה'?

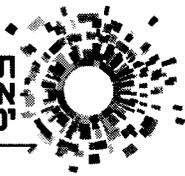
גב' דפנה לב:

לא. אבל המגמה היא להשאיר אותו כרגע בית ספר קטן, לא בית ספר של 1,500 תלמידים אלא משהו בסדר גודל של 500-700 תלמידים.

גב' רינת אורן:

אני רוצה להוסיף על מה שדפנה אמרה עכשיו: כשהגשנו את הבקשה לבית הספר החדש, יחד עם התכנון האסטרטגי הכנו צפי לשנת 2013 ולשנת 2020. בשנת 2020 – עם כל הכתות שקיימות בכתות א' ובכתות ב' בצפון ובמרכז, עדיין יחסרו לנו כתות מעבר לבית הספר החדש. כך שלא רק שאנו רוצים לשמור על כל בתי הספר הקיימים – בנפח שהם יכולים לתת ולהכיל תלמידים אלא בטוח אנו נצטרך בתי ספר נוספים על פי התחזית של התכנון האסטרטגי. לכן, כל בתי הספר מבחינת ראויים וצריך לשמר ולשמור עליהם.

גב' דפנה לב:

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 5
מתאריך כ' כסלו תש"ע (07/12/09)

- 19 -

מר לדיאנסקי:

הסביבה שם מתאימה לתיכון חדש, אבל תיכון חדש,

גב' דפנה לב:

אבל תיכון חדש יהיה מלא.

מר לדיאנסקי:

שאלה אחרונה- לגבי הסעות. מה יקרה, מי ישא במימון ההסעות של אותם תלמידים שירצו ללמוד בבתי ספר מחוץ למרחב שלהם?

גב' דפנה לב:

אנחנו מפרסמים בחוברת שכל ההסעות הן באמצעות תחבורה ציבורית, כלומר העלות תהיה ארקה כרטיסייה, פרט לבית ספר אחד שאין לו בית ספר על יסודי במרחב- שזה נופים. ונראה איך תיקונים יהיו.

מר לדיאנסקי:

גם איילון הוא לא ממש בקרבת מקום לתיכון חדש.

גב' דפנה לב:

נכון, עלית על עוד אחד.

גב' רינת אורן:

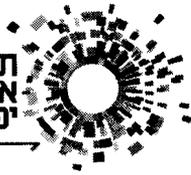
2.5 ק"מ.

גב' דפנה לב:

הוא עומד בקריטריונים אבל,

מר לדיאנסקי:

אולי זה המרחק בקו אווירי.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 5
מתאריך כ' כסלו תש"ע (07/12/09)**

- 20 -

גב' דפנה לב:

אנחנו נראה, אנו השנה לא נצא למלחמת גוג ומגוג.

גב' אגמי:

זה 3 ק"מ?

גב' דפנה לב:

כן.

גב' להבי:

יש גמישות בלב העיר כי מכל מקום לכל מקום צריך לנסוע.

גב' דפנה לב:

אבל יש תחבורה ציבורית.

מר ויסנר:

מה שמציק לי בתכנית, לפחות אני בחזון, ואני יודע שזה דבר די מסובך, אני הייתי רוצה לראות היתכנות לחזור לנושא של א-ח', 8 שנים בבית ספר יסודי, ואחרי זה. אני חושב שזה צריך להיות השינוי הגדול.

גב' אגמי:

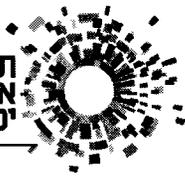
זה רעיון אדיר.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

ואם אני אענה לך שנבדוק את זה, זה עכשיו בדיון?

קריאה:

למה לא?

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 5
מתאריך כ' כסלו תש"ע (07/12/09)

- 21 -

מר ויסנר:

אתה אמרת שהכוח נמצא כאן.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

יודלף לעתון שדנו בזה.

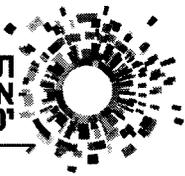
גב' להבי:

תכנית מקורית של פאר.

מר ויסנר:

למרות שרון לא רואה בזה חלק מהדיון, אני חושב שה- VISION ומה שאנחנו צריכים לראות, זה, שבאמת זה השינוי הגדול. אני יכול להגיד לכם שרק הנכדים שלי ילמדו כבר בבתי הספר, א השנה מסיים את יב', אני אומר תודה רבה למערכת, סיימתי. כאחד שליווה ב-18 השנה האחרונה את שני ילדיו, ועקבתי היטב, ואני גם גר מעל בית ספר יסודי וראיתי את ההתנהלות, אני חושב שבית הספר היסודי מכתה א' עד ח', זה באמת האורגאן החברתי הכי נכון, הכי בנוי נכון, גם מבחינת ההתבגרות של הילד, שבגיל 12 הוא מתבגר והוא לא נזרק לבית ספר ענק. אני זוכר את ילדי מגיעים לגימנסיה, זה היה כמו להכנס לבית ספר שהוא פי 19 מהגודל של בית הספר "היובל". אני חושב שזה מה שהיה נותן את הדברים הנכונים ומיצר אווירה אחרת, צורה אחרת ייתכנות אחרת, תפיסת עולם. אני פעם דיברתי עם רון בשיחה אישית על זה, והוא אמר לי: אתה יודע איזה בלאגן זה, איך בתי הספר יקלטו את מספר התלמידים של ז' וח'. אבל אני חושב שאם נעבוד נכון וחכם, אפשר לפחות לנסות לייצר PILOT בעוד מספר שנים או בשנה הבאה- באזור מסוים, ולראות איך חוזרים חזרה לשיטה הזאת. כי אני חושב שאם אנו בודקים את מה שקרה לבתי הספר, פשיטת הרגל של בתי הספר, לפי דעתי, לפי השקפת עולם של הורה, זה א - ח'. גם ילד בכתה ח' לא כל כך יודע מה שהוא רוצה, אבל עכשיו, כאשר הוא נכנס לגימנסיה אומרים לו באיזה מקצועות אתה בוחר? בגיל הזה הוא יודע איזה מקצועות הוא בוחר? הוא לא יודע איך קוראים לו פחות או יותר, ונותנים לו לבחור- באיזה מסלולים הוא רוצה. ככה עד כה ח' הוא יושב בשקט.

גב' דפנה לב:

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 5
מתאריך כ' כסלו תש"ע (07/12/09)**

- 22 -

מר ויסנר:

אני לא מדבר על הגימנסיה, אני מדבר על שאר בתי הספר.

גב' דפנה לב:

אני רק רוצה להגיד לך שמבחינה פיזית זה לא סתם, זה עניין של שינוי בבינוי בעיר וזה דבר שר לא החלטה אסטרטגית כזאת שתאמר- טוב, אנו נשאיר עד כה ח' בבתי הספר.

מר ויסנר:

אני יודע. ישבתי עם רון והוא דיבר איתי על היתכנות.

גב' דפנה לב:

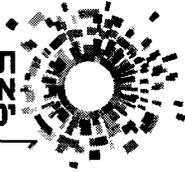
נכון. בתי הספר היסודיים שלנו בכל המקומות שהיו במספרים לא מרשימים, הולכים ומתמלאים, גם בדרום וגם ביד-אליהו.

מר גלעדי:

אני רוצה להתייחס בקצרה למה שאמר פאר: אני התחלתי את הפעילות הציבורית שלי, כאשר וולוך היה ראש מינהל החינוך, ובאותה תקופה היה הנושא של פתיחת חטיבות הביניים. היה א ד"ר לוי מנהל המחוז, ואז הנושא של פתיחת חטיבות הביניים, כבר אז ביסודה היתה מעוררת מחלוקת, האם באמת ילד בגילאי 12-13 יכול להתמודד עם אוכלוסיה בוגרת ובמקום אחר, וא חושב שיש צורך לשקול את מה שאמר פאר, וזה לא כרגע לדיון הזה, אבל צריך לשקול את הנוש בכובד ראש, כולל נושא המבנים וחוסר היכולת של המבנים לקלוט את 8 שנות הלימוד באותו מקום. מבחינת הילד זה יותר נכון ויותר הגיוני, גם מבחינה פדגוגית, גם מבחינה חברתית, וגם מכל בחינה ובחינה, שהילד יהיה בקרבת מגוריו לפחות עד גיל 14-13, שירגיש שהוא מתחיל לדע קצת מה הוא רוצה לעתיד. ואני חושב שנתן התחיל עם הנושא הזה, הוא היה אז ראש מינהל החינוך, ואולי כדאי שהוא ימשיך בנושא ויחזיר את הגלגל אחורנית. נתן, זה פרוייקט שאתה יכ לקחת על עצמך.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

נתן לא התחיל את זה.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 5
מתאריך כ' כסלו תש"ע (07/12/09)

- 23 -

מר גלעדי:

הוא התחיל אותו, זה היה בתקופתו כראש מינהל החינוך, ואז אני נכנסתי לפעילות הציבורית, למנוע זאת.

גב' להבי:

זה מה שהביא אותך לפעילות ציבורית?

מר גלעדי:

כן כן, ממש.

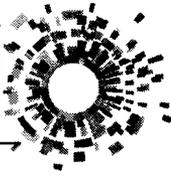
גב' להבי:

אי אפשר להתווכח עם זה.

מר גלעדי:

כן, הנושא הזה היה משהו שהקפיץ אותנו, והיתה קבוצה של ועדי הורים בדרום תל-אביב, שעמ' על הנושא כדי למנוע את המהלך הזה, ולצערנו לא הצלחנו. אמרו לנו שהולכים לתקופה של נסיון, לראות איך יהיה, והיה ד"ר לוי, וסיפורים, והמר היה אז שר החינוך, ובסופו של דבר הרכ' הזאת יצאה ולא הצלחנו לבלום את זה.

לגבי הנושא הזה, קודם כל אני שמח רון, שסוף כל סוף השכל גבר על כל ההגיון שהיה בנושא, א' לא יודע אם לקרוא לזה אינטגרציה. זה לא היה אינטגרציה, זה היה איזה מעבר של לימודים מהדרום לצפון. זה נכון לתת לילד ללמוד באזור מגוריו, לחיות סביב הנושא הזה. בית הספר הו' חלק מחיי קהילה, וחיי קהילה הם חלק מתוך הנושא של המערכת החינוכית. וילדים שנמצאים באזור צפון העיר ואחר כך באים לחיות את החיים האמיתיים שלהם בדרום תל-אביב ליד הבי' ולא נמצאים לא בצפון ולא בדרום. הם נמצאים כאילו תלויים מהמציאות. הם לא מתקבלים בתוך החבריה של השכונה שלהם והם גם לא מתקבלים בתוך החבריה של הצפון, כי אין להם א' האמצעים ואת היכולת להגיע בגיל הזה לחיי החברה באזורים האלה. וטוב שזה נעשה בצורה כזאת וטוב שזה נעשה שעה אחת קודם. יחד עם זאת אני בטוח: שא. זה יעודד את בתי הספר-ג' היסודיים המזינים וגם את בתי הספר העל יסודיים- ליצור כרטיס זהות שהם יוכלו להיות מכה א' ועד כתה יב', שהם ידעו על מה הם מדברים ושתהיה שפה משותפת, ולא שהוא לומד עד כתה

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 5
מתאריך כ' כסלו תש"ע (07/12/09)

- 24 -

היסודיים וגם העל יסודיים, שבמקום לפזר הרבה מאוד משאבים על הרבה מאוד מסלולים, כך הם מרכזים מאמץ במסלולים עיקריים שהם מושכים אותם מבית הספר היסודי ונוצרת למעשה שפה משותפת בכל המערכת מכתה א' ועד יב'.

הנושא השני הוא תגבור השעות. תגבור השעות הוא משמעותי וקריטי. כלומר, אם בסופו של דבר יהיה מספר בודד של תלמידים שיעדיפו ללמוד באזורים אחרים, אנו צריכים לדעת שאנו נוכל לטפל את התקציבים מהגורן ומהיקב, כדי לאפשר להם להתמודד באותו מקום שהם נמצאים בו. שלא היה מצב שבסופו של דבר יגידו- אנו לא יכולים לעמוד בזה ויש לנו בעיה, אנו לא יכולים לתת זה. אנו צריכים לדעת מראש שיש סל שעות שבכל מקרה אנחנו נותנים אותו. ואם אי אפשר, להחזיר אותו לאזור המגורים שלו- כדי שעל ידי המסה הקריטית הוא יוכל לקבל את הנושא שחיוזק שעות הלימודים.

דבר נוסף: העיר תל-אביב קיבלה את פרס החינוך. יחד עם זאת, המערכת החינוכית בישראל ובתל-אביב נמצאת במשבר די עמוק. שר החינוך אמר את זה, האחרים אומרים את זה, המערכת נמצאת במשבר עמוק מאוד. רמת החינוך בדרום העיר היא לא שווה לרמת החינוך בצפון העיר. לא שהילד הזה נולד כך והילד הזה- בגלל שהוא גר שם הוא נולד אחר. אלא יכולת האמצעים והיכולת של המשפחה להעניק סביבה תומכת, חינוכית לילד בדרום תל-אביב, אין לה את היכולת הזאת. היא עסוקה בטרדת המשכנתא, הפרנסה, הבית, ו20,000 דברים אחרים, ולא תמיד מרכז הכובד שלו הוא בנושא החינוכי. ואילו במקומות האחרים יש הרבה יותר מודעות, הרבה יותר רצינות. לכן לגבי המערכת בדרום תל-אביב, עם כל מה שאנו עושים היום ואנו עושים הרבה מאוד, אבל יש צורך לעשות שם שידרוג רציני מבחינת נושא התכנים.

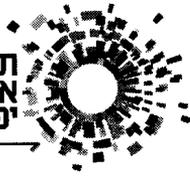
ואם אנו כבר הולכים לנושא הזה של מיקום בתי הספר על פי האזורים, בואו נדע גם שאנו צריכים להפנות תקציבים מיוחדים, כדי שהמרחבים האלה בסופו של דבר לא ידרדרו כלפי מטה כי התלמידים נשארים בסופו של דבר סביב בית הספר ואין להם אפשרות להתמודד עם הצפון.

מר ויסנר:

מהחשכון של ההסעות.

מר גלעדי:

לא, חשבתי שמהגרש של תנובה, של השוק הסיטונאי, נוכל להשקיע בחינוך חלק מהתקציבים שיגיעו משם.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 5
מתאריך כ' כסלו תש"ע (07/12/09)

- 25 -

גב' דפנה לב:

הבוקר בשעה 08.00 היתה אצלי ישיבה בדיוק בנושא הזה. אנו מודעים לזה כל הזמן, ואנו לא חושבים שכבר הגענו לנחלה.

גב' אגמי:

אני לא רואה את גבעת שלום.

גב' רינת אורן:

זה נופים.

גב' דפנה לב:

לא דיברתי על הממלכתי דתי.

גב' אגמי:

אני לא רואה פה את שורשים.

גב' דפנה לב:

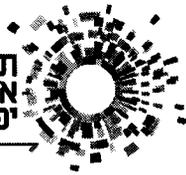
הממלכתי דתי הוא לא פה.

מר ספיר:

רוב הדברים כבר נאמרו, ואני רוצה להדגיש כמה דברים: קודם כל לא ברור לי בדיוק למה אתם מתכוונים בנושא של הרצף בין בתי הספר היסודיים והעיסודיים, אני מניח שאתם מתכוונים יותר ליצירת וודאות אצל התלמיד, שהוא ידע בדיוק לאן הוא הולך. כאשר מדובר כאן על השיבוץ של בתי הספר היסודיים בבתי הספר העל יסודיים, ועל חשיבה משותפת וכד', ולא הרחבתם, ואני מבין שזו הכוונה.

גב' רינת אורן:

מדובר גם ברמת המורים, גם ברמת בית הספר, גם ברמת התלמידים.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 5
מתאריך כ' כסלו תש"ע (07/12/09)**

- 26 -

הנושא הכי חשוב בתכנית הזאת. האינטגרציה בזמנו נכשלה כי היא לא היתה רצונית, הכריחו התלמיד לעבור ממקום למקום. אני חושב שבעצם העובדה שנותנים בחירה- זה הדבר הכי חשוב בחירה אינטגרטיבית, זה אולי הדבר הכי חשוב פה בתכנית.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

זה בחירה עם אינטגרציה.

מר ספיר:

אני חושב שבאמת שני הדברים המרכזים בתכנית הזאת: 1. זה הוודאות של התלמיד- לדעת בדיוק לאן הוא מיועד להגיע באותו רצף. 2. הכלל הבסיסי והכי חשוב שילד צריך ללמוד ליד הבית. לכן אני מברך על התכנית ומאחל לכם הצלחה.

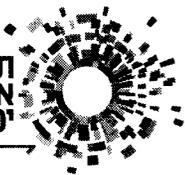
מר סולר:

באופן כללי רוב הדברים כבר נאמרו ולא אחזור עליהם, יש שני דברים שכן רציתי להגיד: האחד הוא כל ההסברה של השינוי הזה. אני כבר עכשיו שומע על הדלפות ועל דברים. לפני כמה ימים העברתי שיעור שחמט, אני מלמד 3 שנים שחמט בנווה עופר, ובאה אלי ילדה לחוצה – פן לא יתגשם החלום שלה ללמוד בעירוני א', ועכשיו היא לא תוכל ללמוד שם. לכן מאוד מאוד חשוב להסביר את הדברים, כפי שצריך, את כל השינוי, ולומר שעדיין יש אפשרות בחירה. דבר שני: לגבי כל הנושא ששאלתי בתחילה ומר לדיאנסקי חזר על זה, וזה נושא המכסות. אני מבין שהשנה הראשונה תהיה שנה של ניסוי ותהייה, קשה לדעת איך יגיבו לגבי אותם מחוזות- שקודם ידעו שהם הולכים יחד אולי לבית ספר יותר רחוק, אבל יחד עם חברים שלהם ועכשיו כל אחד בא כבודד, וקשה לדעת איך תהיה התגובה. לכן אני חושב שצריכים להיות מאוד מאוד זהירים מבחינת להשאיר כמה שיותר מקום ולנסות לראות איך אפשר להגמיש כמה שיותר בשנתיים הראשונות, ולאט לאט להתקדם למצב שאנו רואים אותו כמצב הנכון.

גב' אגמי:

ולתת עדיפות לדרום.

מר ויסנר:

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 5
מתאריך כ' כסלו תש"ע (07/12/09)**

- 27 -

גב' אגמי:

של לפחות 40%.

גב' דפנה לב:

קודם כל אתה רואה כאן על גבי השקף את המיתוג שלנו.

גב' רינת אורן:

אנו עובדים עם מספר יועצים חיצוניים, אנו עובדים באדיקות עם השפ"ח-שרות פסיכולוגי חינוך שיעזרו לנו בליווי של אותם מוקדים בעיתיים, כפי שאמרת.

גב' להבי:

המילה בטוח לא מדברת לילדים, היא מדברת לאמהות, לא לילדים.

גב' רינת אורן:

להורים יש פה תפקיד מאוד משמעותי בבחירה. אנו עוברים עכשיו בשלב הראשון- קודם כל מפתח הכרות מעמיק במרחבים. כל המנהלים קיבלו ערכה עם מצגת, עם תמרי הסברה, עם הנחיות, עם תשובות לשאלות. הם אמורים להעביר את זה בערבי הורים, הם אמורים לחשוף בפני הילדים. הימים האלה שאתה מתאר, שהילדה פנתה אליך, זה בדיוק קו התפר שהתחלנו להניע את זה עי ההורים, אני מאמינה שתוך כדי התקופה הקרובה, לאט לאט זה יחלחל ויעבור המסר הנכון. בעתונות זה יצא לפני שהמנהלים יצאו, מפה הפער.

גב' להבי:

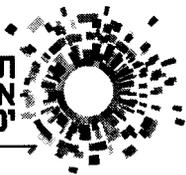
זו הערה מאוד חשובה.

גב' רינת אורן:

על זה זה יקום ויפול.

גב' להבי:

נכון. וגם ההערה השניה שלו-על גמישות בשנה הראשונה.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 5
מתאריך כ' כסלו תש"ע (07/12/09)

- 28 -

גב' אגמי:

ו-40% לדרום בשנה הראשונה.

מר וולך:

למערכת החינוך בתל-אביב מגיעות בכלל הרבה מחמאות. אני חושב שבעיר הטרוגנית כמו שלנו להוביל מערכת חינוך זה בהחלט לא קל. וגם לאחר 15 שנה מן הראוי לבחון מחדש גם את תכני הבחירה. האם יש לכם נתונים ב-10 השנים האחרונות, כמה תלמידים מהדרום שלמדו בצפון, כמה מהם באמת סיימו בצפון?

גב' אגמי:

השאלה לכמה איפשרו.

גב' דפנה לב:

אנו מידי פעם עשינו את הבדיקה הזאת. אני בעיקר מאוד אוהבת את הרעיון שהיה פה שילד שמתחיל בכתה ז', יסיים את כתה יב' באותו בית ספר. והעניין של הנטייה והעלייה בנטייה לבית הספר הקרוב, זה מה שהכי התחבר לי.

מר וולך:

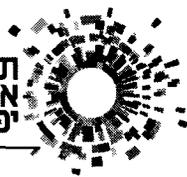
אני שואל את זה, כי היו הורים שמודים על כך שהילד היה בנווה עופר ביסודי והלך לצפון, אפילו שכפפו עליו, וסיים בצפון והגיע להשגיות יותר גדולה מאשר אם היה ממשיך בבית ספרו.

גב' דפנה לב:

לילדים האלה ולהורים האלה אני שומרת את הפתח פתוח. אני לא יודעת, אבל שמענו את זה גם בקולות של ההורים שאמרו, זה מאוד יפה שאתם מתגברים את הדרום, אבל הילד שלי לא צריך תגבור, אני רוצה שהוא יהיה בין מצוינים, והוא יכול ללכת.

מר וולך:

אני מכיר את זה.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 5
מתאריך כ' כסלו תש"ע (07/12/09)**

- 29 -

גב' דפנה לב:

אנו עושים את זה, זה קיים באורט סינגלובסקי.

מר וולוך:

דפנה, אני מהמוזיקה של הדברים שלך מבין שלא תהיה איזו העדפה לדרומי שירצה בכל זאת ללמוד בצפון.

גב' רינת אורן:

תהיה העדפה.

גב' דפנה לב:

במקומות הפנויים תהיה קדימות לילדים מהדרום.

מר וולוך:

ואז אני בא ושואל: באליאנס, 5 בתי ספר, אני רוצה לנחש ששוב תהיה הגרלה.

גב' דפנה לב:

לא, אני מקווה שלא.

מר וולוך:

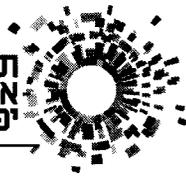
ונניח שכן, האם זה מהדרום או תלמיד מבית ספר אחר- גם כן יכנס להגרלה, או שתשאירו 10 מקומות פנויים והם יתמודדו רק על המקומות האלה?

גב' דפנה לב:

קודם כל התלמידים ששייכים ל-5 בתי הספר האלה לא יכנסו להגרלה, כי זה היה אחד המוקש הכי גדולים של השיטה הקודמת.

גב' רינת אורן:

הילדים של המרחב.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 5
מתאריך כ' כסלו תש"ע (07/12/09)**

- 30 -

גב' דפנה לב:

הוא לא קלוש, הוא קטן יותר, אבל אני רוצה להגיד: קודם נשאלתי על ליידי דיוויס ואליאנס. אפשר להרשם לשני בתי הספר האלה. אלה שני בתי הספר הכי מבוקשים עכשיו, או שאתה נרש לליידי דיוויס. זה שזה יתחלף אנחנו יודעים. עוד מעט יפתח צפון מערב העיר, אני מקווה שכול ירצו ללמוד שם.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אני זוכר שמליידי דיוויס באו ללמוד אצלי.

גב' דפנה לב:

נכון. אם בחרת באחד, אתה לא יכול לבחור את השני. הלחץ הגדול על אליאנס לא היה מתלמי הדרום, תלמידי הדרום שהגיעו לאליאנס-אפשר לספור אותם בבודדים.

מר וולוך:

אני לא מדבר על הדרום, אני מדבר על הצפון- שגם שם היתה בעיה.

גב' דפנה לב:

נכון. תלמידי צהלה יוכלו ללכת לעירוני יד, ויוכלו לבחור אחד מבין השניים. אני מאוד מקווה שהם ישארו ביד.

מר וולוך:

לגבי בית ספר "איילון", והשינוי שהזכירו קודם, אתם נותנים בחירה בתיכון ד', בשעה ש-2/3 מהם לפחות היו בגימנסיה.

מר לדיאנסקי:

תיכון חדש.

גב' דפנה לב:

לא אלה הרגלי הבחירה של השנה האחרונה ושל השנתיים האחרונות, אפילו לא בתיכון חדש-ע

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 5
מתאריך כ' כסלו תש"ע (07/12/09)**

- 31 -

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אני רוצה להגיד ככה: נער הייתי וגם זקנתי, ואת הכל כבר ראיתי. קצת בשביל ההסטוריה. קודם כל אני רוצה לספר לכם סיפור. היה לי מפקד לפני המון שנים, בעציון, בשנים שהיו לנו עדיין שדות בסיני. ותמיד התמזל מזלי להיות בבסיסים שרק בונים אותם, והיו צריכים לעשות כל מיני החלטות. והוא אמר- חדר אוכל בצבא, צריך לעשות חדר אוכל שמאפשר גם הגשה עצמית וגם הגשה לשולחן. שאלו אותו למה? הוא אמר תראו. אתם תעשו הגשה עצמית, כולם יעמדו בשורה בתור וכולם יהיו מרוצים, כי הם ישימו להם כמה שהם רוצים ומה שהם רוצים, והם ישבו איפה שהם רוצים והם יהיו מבסוטים. אבל אחרי חצי שנה פתאום יקום אחד ויגיד: תגידו, מה זה? אנחנו עומדים בתור, אנחנו לא יכולים לשבת ושישרתו אותנו כמו בני אדם? נשב וישרתו אותנו. ואז אנחנו נסדר להם וישרתו אותם ויגישו להם. ואז, אחרי חצי שנה יקום מישהו ויגיד: מה זה? אנחנו יושבים פה ומקבלים פה שניצל אחד, קודם בהגשה עצמית יכולנו לקחת שני שניצלים, בואו נעבור להגשה עצמית, ואז ניתן להם הגשה עצמית. כאנו עוסקים בנושא הזה אני מרגיש בדיוק באותו מקום. למה אני מרגיש כך? כי אני הייתי בסרט הזה לפני 17 שנה, בשנת 1992, כששמו אותי להיות מנהל גימנסיה הרצליה, ואני הייתי הקורבן של מה שקוראים- כשלון האינטגרציה, היה מרד הורים ותלמידים. באותות ומופתים הסבירו לי שילדים בני 12 בשלים, גדולים, יודעים לבחור, ומה זאת אומרת? באותות ובמופתים. הנאום שלך- ילד לעומת הנאומים ששמעתי. זאת אומרת, תלוי את מי אני שומע ומתי אני שומע. יותר מזה: מערכת החינוך היתה בנויה על אזורי רישום כפויים, קרוב על יד הבית. באה החברה הישראלית, החברה הישראלית, ובאותות ובמופתים אמרה, עם נאומים חוצבי להבות, שהעובדה שברמת אביב לומדים רק ילדי רמת אביב ובשכונת התקווה לומדים רק ילדי שכונת התקווה- יש עם זה בעיה- גם חברתית, וכתוצאה מזה נולדה האינטגרציה. והיו נאומים חוצבי להבות. אינטגרציה אמיתית קוראת רק בכפייה, היא לא קוראת מבחירה. הטבע האנושי של בני אדם הוא שהם בוחרים כאלה כמוהם.

מר גלעדי:

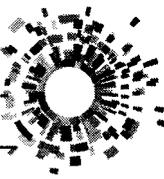
נווה שרת היא האינטגרציה הכי אמיתית שהיתה.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

תרשה לי, אתה תמיד יודע הכל.

מר גלעדי:

אני לא יודע, אני הורה, אני חייתי את האינטגרציה.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 5
מתאריך כ' כסלו תש"ע (07/12/09)**

- 32 -

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אני לא יודע הכל.

מר גלעדי:

אתה היית מנהל, אבל אני חייתי את האינטגרציה, וזה ההבדל.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

מחקרים מוכיחים.

מר ויסנר:

מחקרים בריטיים.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

לגבי השאלה- מהו הנתון החשוב ביותר להורה שעל פיו הוא בוחר בית ספר. הייתם חושבים- לפי רמת המורים, הייתם חושבים שזה על פי רמת הלימודים, והייתם חושבים עוד הרבה דברים. ואני אומר לכם שהנתון החשוב ביותר בבחירת בית ספר זה מי ההורים של הילדים ששולחים את הילדים לבתי הספר האלה.

גב' להבי:

חברתי, כמו הילדים.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

ולא טובת הילדים ולא איכות המורים. מה לעשות? ואינטגרציה לא קורית אם לא מחייבים אותה. אפשר להגיד שאינטגרציה זה לא חשוב, זה מותר לבן אדם להגיד, אבל לחשוב שאינטגרציה תקרה מבחירה, היא לא תקרה. ילד משכונת התקווה מפתח לבוא לחברת הילדים של אליאנס. זה לא דבר טבעי. זה צעד בלתי שגרתי להכריע להורים וילדים משכונת התקווה, לקחת ילד ולשלוח אותו להתמודד.

גב' אגמי:

גם ילד מאליאנס פוחד לבוא משכונת התקווה.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 5
מתאריך כ' כסלו תש"ע (07/12/09)

- 33 -

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

החברה הישראלית, החברה התל-אביבית, שדיברה יפה יפה על הצורך לבצע אינטגרציה, לא היה לה אומץ לעשות אינטגרציה אמיתית, כלומר לקחת גם ילדים מהצפון להסיע דרומה. זה הכל היה מבוסס על הסעה בכיוון אחד. אז אני לא אכנס עכשיו לכמה ולמה, אני רק אומר שאת כל הנאומים שמעתי כבר, את כל הסיבות למה לשנות את זה. ותמיד אגב את מי שומעים? שומעים את מי שלא מרוצה. אלה שמרוצים- לא שומעים אותם, למרות שהם יכולים להיות רוב. אז שומעים איזשהו קול, והקול הזה הוא תמיד בעצמה גדולה, של אלה שלא היו מרוצים מהאינטגרציה הכפויה הזאת. ואני אומר לך- שכאשר ביטלו את האינטגרציה הכפויה אני שמעתי הרבה מאוד הורים, כשעברו לשיטת הבחירה, הורים מדרום העיר- שהם לא מרוצים מהעובדה שביטלו את האינטגרציה הכפויה ועברו לעניין של הבחירה. ולו רק בגלל העניין שדרך הבחירה פתאום היתה להם בעיה עם כל הנושא של ההתמודדות. לכן הדברים הם לא מובנים מאליהם. בדיוק כמו שאני תמיד אומר, חברים, תושבי שכונת התקווה ניגשים אלי ומברכים אותי יום-יום על זה שהוצאנו את המשחקים של בני יהודה מהשכונה. אבל מי שומע אותם? שומעים רק את אותם אוהדים שצועקים כשבני יהודה מפסידים בבלומפילד-שחייבים להחזיר אותם לשכונה, כאילו שכשהם יהיו בשכונה הם ינצחו. מה אני רוצה להגיד לכם? כבר שמעתי את הכל. לכן, אחרי שהינו במצב של בחירה, וגם במצב של הבחירה אגב, יש הרבה מאוד כאלה שהיו מרוצים מהמצב של בחירה. נוצרה פה איזושהי בעיה שייצרה הרבה רעש, כתוצאה מהעובדה שבזמנו בית ספר אביב הלך לאיזה בג"ץ, ובית המשפט קבע שתהיה הגרלה. כי לנו בכלל- אסור שיהיו לנו נימוקים פדגוגיים להצבת ילדים בבתי ספר. זה העולם שלנו, בית המשפט הוא המנהל, בואו נודה על האמת. עד אז הכל עבד בסדר. אבל אחרי זה מספרים לנו שילדים-היה חשוב מאוד שהם יבחרו, וההורים צעקו שאם הם לא יבחרו זה בכלל אסון. והיום יש פתאום חרדות ופתאום זה, יש. שמעתי כבר את הכל.

ועכשיו עברנו למצב שבו אנחנו מאפשרים את הרצף הזה.

לגבי מה שאמרתם, אני אומר לכם שבכל מקרה, דווקא העניין הזה של לשמור את הרצף אבל לאפשר בחירה למי שלא מרוצה, יש לזה חשיבות עצומה. יש לזה חשיבות עצומה אפילו כדי שמנהל יצטרך להלחם שילדים ירצו להשאר אצלו. כי ברגע שאתה משאיר את המוצא הזה, ופתאום מנהל מזהה שילדים לא באים או לא רוצים או עוברים למקום אחר, זה יוצר את אותו DRIVE ורצון להשתפר. אפילו בשביל זה חשוב לשמור את המוצא הזה. ובכלל, לשמור מוצא שילד לא ירגיש בבית הסוהר, שרות בתי הסוהר זה שב"ס, שרות בתי הספר זה שב"ס, וזה בדיוק אותו דבר, שהרי לא שואלים את הילד בין גיל 6 או בין גיל 5 לבין גיל 16- לא שואלים אותו אם הוא רוצה ללכת לבית ספר. המדינה לוקחת אותו ואומרת לו- אתה חייב להיות. העובדה שיש

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 5
מתאריך כ' כסלו תש"ע (07/12/09)

- 33 -

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

החברה הישראלית, החברה התל-אביבית, שדיברה יפה יפה על הצורך לבצע אינטגרציה, לא היה לה אומץ לעשות אינטגרציה אמיתית, כלומר לקחת גם ילדים מהצפון להסיע דרומה. זה הכל היה מבוסס על הסעה בכיוון אחד. אז אני לא אכנס עכשיו לכמה ולמה, אני רק אומר שאת כל הנאומים שמעתי כבר, את כל הסיבות למה לשנות את זה. ותמיד אגב את מי שומעים? שומעים את מי שלא מרוצה. אלה שמרוצים- לא שומעים אותם, למרות שהם יכולים להיות רוב. אז שומעים איזשהו קול, והקול הזה הוא תמיד בעצמה גדולה, של אלה שלא היו מרוצים מהאינטגרציה הכפויה הזאת. ואני אומר לך- שכאשר ביטלו את האינטגרציה הכפויה אני שמעתי הרבה מאוד הורים, כשעברו לשיטת הבחירה, הורים מדרום העיר- שהם לא מרוצים מהעובדה שביטלו את האינטגרציה הכפויה ועברו לעניין של הבחירה. ולו רק בגלל העניין שדרך הבחירה פתאום היתה להם בעיה עם כל הנושא של ההתמודדות. לכן הדברים הם לא מובנים מאליהם. בדיוק כמו שאני תמיד אומר, חברים, תושבי שכונת התקווה ניגשים אלי ומברכים אותי יום-יום על זה שהוצאנו את המשתקים של בני יהודה מהשכונה. אבל מי שומע אותם? שומעים רק את אותם אוהדים שצועקים כשבני יהודה מפסידים בבלומפילד-שחייבים להחזיר אותם לשכונה, כאילו שכשהם יהיו בשכונה הם ינצחו. מה אני רוצה להגיד לכם? כבר שמעתי את הכל. לכן, אחרי שהינו במצב של בחירה, וגם במצב של הבחירה אגב, יש הרבה מאוד כאלה שהיו מרוצים מהמצב של בחירה. נוצרה פה איזושהי בעיה שייצרה הרבה רעש, כתוצאה מהעובדה שבזמנו בית ספר אביב הלך לאיזה בג"ץ, ובית המשפט קבע שתהיה הגרלה. כי לנו בכלל- אסור שיהיו לנו נימוקים פדגוגיים להצבת ילדים בבתי ספר. זה העולם שלנו, בית המשפט הוא המנהל, בואו נודה על האמת. עד אז הכל עבד בסדר. אבל אחרי זה מספרים לנו שילדים-היה חשוב מאוד שהם יבחרו, וההורים צעקו שאם הם לא יבחרו זה בכלל אסון. והיום יש פתאום חרדות ופתאום זה, יש. שמעתי כבר את הכל.

ועכשיו עברנו למצב שבו אנחנו מאפשרים את הרצף הזה.

לגבי מה שאמרתם, אני אומר לכם שבכל מקרה, דווקא העניין הזה של לשמור את הרצף אבל לאפשר בחירה למי שלא מרוצה, יש לזה חשיבות עצומה. יש לזה חשיבות עצומה אפילו כדי שמנהל יצטרך להלחם שילדים ירצו להשאר אצלו. כי ברגע שאתה משאיר את המוצא הזה, ופתאום מנהל מזהה שילדים לא באים או לא רוצים או עוברים למקום אחר, זה יוצר את אותו DRIVE ורצון להשתפר. אפילו בשביל זה חשוב לשמור את המוצא הזה. ובכלל, לשמור מוצא שילד לא ירגיש בבית הסוהר, שרות בתי הסוהר זה שב"ס, שרות בתי הספר זה שב"ס, וזה בדיוק אותו דבר, שהרי לא שואלים את הילד בין גיל 6 או בין גיל 5 לבין גיל 16- לא שואלים אותו אם הוא רוצה ללכת לבית ספר. המדינה לוקחת אותו ואומרת לו- אתה חייב להיות. העובדה שיש

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 5
מתאריך כ' כסלו תש"ע (07/12/09)**

- 34 -

מוצא- שילד יכול להגיד- אני לא רוצה ויכול ללכת למקום אחר, יש לזה משמעות אפילו ברמה הסימלית- לבטא איזשהו חופש מסוים של הילד או ההורה לגבי המערכת. מאחר שהתחלתי בסיפור על שיטת ההגשה והנאומים חוצבי הלהבות, אני אומר שהיום שמענו את הנאומים האלה. כנראה שבעוד 10 שנים נשמע נאומים גם אחרים, אבל אז נצטרך לשקול, להבין, לעבור, לעשות התאמות. ודבר אחרון: בסוף הדבר הכי חשוב בכל הסיפור שנקרא בתי ספר, הוא הסמכות שניתנת בידי בתי הספר ולפני כן-איכות המורים בבתי הספר.

מר ויסנר:

איכות המורים-זה הכי חשוב.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

ומה לעשות? החברה הישראלית לא נותנת את הכלים כדי שאיכות המורים תהיה יותר טובה. אבל יחד עם זאת צריך להבין, שבסוף, עם המורים האלה שיש לנו, אנו צריכים לעשות את הכי טוב שאנו יכולים, ואת זה אנו משתדלים. הכנסנו הרבה מאוד השתלמויות למורים, אנחנו מחייבים את המורים להשתלם, יש לנו שינוי בתוצאות, זו לא מהפכה אבל בצעד-צעד זה הולך ומשתנה. וסתם הערה: אני חושב שאילו זה היה פשוט, הייתי חושב האם אפשר לחזור לשיטת בית ספר עממי 8 שנותי ובית ספר תיכון 4 שנותי. במציאות התל-אביבית הבינונית, היום לעשות את הדבר הזה, זו מהפכה שעלותה היא הרבה מאוד כסף, כי לאורך הרבה מאוד שנים כל המערכת התאימה את עצמה למבנה ה- 6 שנותי ובית ספר על יסודי 6 שנותי, ולכן זה יהיה מאוד מאוד קשה.

מר ויסנר:

אבל זו המהפכה.

גב' להבי:

אין לך מבנים מתאימים.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

לא סתם התחלתי בזה עם זה שאמרת-איכות המורים וסמכות בית הספר. חלק מהבעיה של מערכת החינוך בישראל היא-שלקחו מבתי הספר את הסמכות בנושא משמעת, וצריך שהילד יהיה מאושר וכו', הפרוייקט השנתי. לא משנה, אני לא אפרוק פה את כל התיסכולים שלי. אני לא

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 5
מתאריך כ' כסלו תש"ע (07/12/09)**

- 35 -

חושב שהמהפכה טמונה בעניין של המעבר לבית ספר 8 שנת, למרות שאני חושב שזה לא היה מזיק בכלל אם הינו מצליחים לחזור לזה.
זהו. אז אנחנו יוצאים לדרך, אנו מברכים את העוסקים במלאכה.

מר ויסנר:

אני רוצה להגיד דבר קטן אבל מאוד מרכזי בחייו של ילד שמגיע לכתה א' ובי'. אותנו למדו כתיבה תמה או לא כתיבה תמה. קרה משהו ב-10 השנים האחרונות שהכתיבה, עם כל הכבוד לה, יורדת ממקומה, ומעבר לזה יש דבר שנקרא הקלדה עיוורת במחשב. אני חושב שהגיע הזמן שלמערכת יכנס מהלך שילד בכתה ב' ילמד כתיבה בצורה עיוורת על מחשב, כי זה המחשב.

גב' דפנה לב:

זה בהחלט השלב הבא.

קריאה:

גם באנגלית.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

בשנה האחרונה, בגלל העובדה שזו היתה שנת המאה, נחשפתי למורשת העיר תל-אביב. מורשת העיר תל-אביב כתובה בכתב יד. ונחשפתי לאלפי כתבי יד של ילדים ומבוגרים, זה פשוט לא להאמין- את היופי, האיכות, הדיוק של הכתיבה מלפני 70 שנה לעומת הכתיבה של היום. זה פשוט לא יאומן. דרך אגב, אני רואה את הכתיבה שלי מול ילדי. אני עוד כותב כמו ההורים שלי וילדי לא כותבים כמוני. אם צריך או לא- זו כבר שאלה אחרת, אני לא יודע אם הספרים כולם יהיו ספרים דיגיטליים, ספרי מחשב.

גב' דפנה לב:

למר ויסנר, התכנית שלנו היא עכשיו להכנס לחשיבה מאוד בעייתית, כי אני עוד לא מכירה תוכנה אחת שעשתה הצלחה גדולה בבתי הספר, על הנושא של תקשוב מערכת החינוך. זה שוב- חשיבה אסטרטגית, זה לא מהיום למחר. בין השאר יהיה כמובן נושא ההקלדה. אני לא יודעת את התשדיר בנושא שיש לנו בשני בתי ספר בעיר. היתה כתבה ביום שישי ואחרי זה גם במוצאי שבת. יש לנו כתות כאלה שילדים יושבים עם זה, אתם מוזמנים לביקור.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 5
מתאריך כ' כסלו תש"ע (07/12/09)**

- 36 -

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אני רוצה להגיד דבר אחד לגבי בתי הספר בנושא המיכון. כולם אומרים- מחשבים, מחשבים. רבותי, לא ידעו מתמטיקה יותר טובה אם יהיו מחשבים הכי משוכללים, לא ידעו הסטוריה יותר טוב- אם יהיו המחשבים הכי משוכללים, לא ידעו אנגלית יותר טוב ולא ידעו שום דבר יותר טוב. ידעו יותר טוב אם יהיו מורים יותר טובים, ואם ילדים יעבדו וילמדו במקום לרבוץ מול מחשבים או מול טלביזיות בשיטותים אין סופיות סביב כל מיני פעילויות, מפורנוגרפיה ודרך משחקי מלחמה ואני לא יודע מה.

גב' דפנה לב:

אנחנו בכל מקרה נשקיע בזה מחשבה.

גב' להבי:

בכל מקרה צריך להתאים את הלימודים לכלים החדשים.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

ותפקיד ההורים תמיד נשאר תפקיד ההורים. וההורים משפיעים על עתיד ילדיהם יותר מבית הספר.
תודה רבה לכם.

מר ויסנר:

אגב, פתרנו את בעיית המים כבר.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

לפחות במלחמה אחת הצלחנו, את הטלי המים- ביטלו את הביטול, הם נשארים. היטלי המים של היזמים נשארים, ולעיריית תל-אביב זה הרבה עשרות מליונים בשנה.

13. הסמכה לפתיחת עסקים בשבת:

עו"ד סלמן:

יש פה הצעת החלטה למועצה שאנו מציעים לוועדת ההנהלה להמליץ למועצה לקבל לאותה, וזה בהמשך לדיון שהיה במועצה, שאני מניח שרובכם הייתם בו וזוכרים, לגבי היתר לפתיחת חנויות

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 5
מתאריך כ' כסלו תש"ע (07/12/09)**

- 37 -

בשבת ללא יהודים. אתם זוכרים שהיה דיון במועצה. אני לא ארחיב פה כי הרחבתי אז לגבי פסק הדין, לגבי ההחלטה של בית המשפט. הצעת ההחלטה הזאת באה בעצם להבהיר, לאשרר ולהבהיר את החלטת המועצה משנת 1996. המשמעות של זה היא שמירה על המצב הקיים, לפיו היתר לפתיחה של חנויות בשבת. חנויות, לא בתי עינוגים ובתי אוכל, יהיה רק ביפו ולא ביתר חלקי העיר, כמו שזה היה על פי החלטת המועצה בשנת 1996. ובנוסף, הסמכות לטפל בבקשות בכל רחבי העיר, כולל לדחות בקשות שהן לא בהתאם להחלטה הזאת, תהיה של מנהל אגף רישוי עסקים- כמו שזה היה עד היום- על פי איך שאנו הבנו ופרשנו את החלטת המועצה משנת 1996. אז הדברים מובהרים פה בהחלטה נוספת של המועצה, שמבהירה אותם כמו שאנחנו הבנו.

מר וולך:

למי כן מותר?

עו"ד סלמן:

ללא יהודים, הם יכולים לקבל היתר לפתיחת חנויות בשבת. חנויות, חנויות בגדים וכו', ורק ביפו.

מר וולך:

למי מותר לתת היתר לא ביפו?

עו"ד סלמן:

אי אפשר לתת.

מר וולך:

אף אחד לא יכול?

עו"ד סלמן:

ההחלטה של המועצה- שאי אפשר לתת היתר.

מר גלעדי:

כאשר אתה מדבר על יפו, אתה מגדיר את יפו באזור גאוגרפי מסוים?

עו"ד סלמן:

נכון.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 5
מתאריך כ' כסלו תש"ע (07/12/09)

- 38 -

מר גלעדי:

אתה לא מדבר על כל יפו?

עו"ד סלמן:

נכון. יש מפה שצורפה להחלטת המועצה דאז, שקובעת בדיוק ביפו איפה ניתן.

מר גלעדי:

אפשר לקבל את המפה?

עו"ד סלמן:

המפה הזאת מצורפת להחלטה המקורית.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אנו יוצרים הבהרה של מצב קיים, שהותקל בבית המשפט. בית המשפט לפעמים עושה פרוש למשהו שאנו צריכים לעשות הבהרה בחוק- למה התכוונו. היות שזה היה הנוהג משנת 1996, החוק הקיים, אנו בעצם מאשררים אותו באמצעות איזשהו תיקון, על רקע פסיקה שהתקילה אותנו.

מר גלעדי:

יש הסכמה של כולם, אבל אני רוצה לומר לגבי ההליך:

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

מה הבעיה עם ההליך?

מר גלעדי:

יש ועדה לרישוי עסקים.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

מה זה שייך?

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 5
מתאריך כ' כסלו תש"ע (07/12/09)**

- 39 -

מר גלעדי:

זה שייך. אם יש וועדה לרישוי עסקים שבאה לחזק מדיניות, לאשר מדיניות- לא ברמה הפרטנית אלא ברמת המקרו, היה מן הראוי שדיון כזה יתקיים ראשית בוועדה בראשותה של מיטל, להבין את המשמעויות. אני יודע שזה רק אישרור החלטה, אבל זה ברמת מדיניות, זה לא ברמה הפרטנית לגבי עסק כזה או אחר. לכן יש וועדות, תפעילו את הוועדות- כדי שהם יביאו את הדברים.

עו"ד סלמן:

התקבל. להבא נעשה את זה כך.

גב' להבי:

אני רוצה לשאול כמה שאלות ברשותך.
קודם כל אני מסכימה אתך ואתה צודק.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אתם שניכם לא צודקים, אני מצטער. זה אבצולכאס.

גב' להבי:

רון, הצלחנו לרוקן את הוועדות מתוכן-בפיצולי פיצולים של הוועדות, ובעובדה שאדם קיבל תואר ואין לו שום סמכות.

מר גלעדי:

אל תגידי, את מקבלת משכורת.

גב' להבי:

אני אגיד, אני אגיד. בתיק שאני ממונה אני יכולה להגיד שאני עושה מה שבכוחותי גם כדי לקבל סמכויות, אבל כל הוועדות הן דקלרטיביות, ואני עוד לא מצאתי כל כך איך עובדים בתוך הוועדות עם סמכויות- אם אני סגנית או אם אני לא סגנית או סתם ממונה על תיק.

מר לדיאנסקי:

אז הם הצליחו.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 5
מתאריך כ' כסלו תש"ע (07/12/09)

- 40 -

מר גלעדי:

מיטל, אני מציע לך למחוק את זה מהפרוטוקול.

גב' להבי:

במיוחד לעניין ועדת רישוי עסקים, אני עומדת על זה שאיך שהתיק הזה פוצל, עם וועדת התנגדויות- בראשותך ארנון- שתהיה בריא, ופיתוח עסקים בראשותך, וסיורי הלילה בראשותם של הצעירים וכו' וכו' מבוא לוועדת קישוט. אני רוצה לשאול פה שתי שאלות בבקשה: האחת, קודם כל אני מסתובבת בעיר ביום שבת, ואני נורא רוצה להגיד לכם שאני אוהבת לעשות קניות ביום שבת בנמל תל-אביב, ואני רוצה לשאול אותך איפה נמל תל-אביב נופל פה למשל, כי יש עסקים שפתוחים בעיר תל-אביב יפו, והם לא יושבים ביפו, והם יושבים בחלקים אחרים של העיר, ונתתי דוגמא של נמל תל-אביב. ואני יכולה לדבר אתך על טיב טעם, או על PM-AM, איפה זה נופל פה?

עו"ד סלמן:

דווקא הנושא של טיב טעם,

גב' להבי:

לא, גם נמל תל-אביב. קודם כל קסטרו, נמל תל-אביב קסטרו.

עו"ד סלמן:

הנושא של פתיחת חנויות, אני עושה הפרדה, הסעיף הזה מטפל בפתיחת חנויות, היתר מיוחד ללא יהודים.

לגבי הנושא ששאלת, הנושא הזה תלוי ועומד עכשיו בבית משפט, אם זה דרך טיב-טעם ו-AM PM. הנושא תלוי ועומד בבית משפט ומחכה להכרעה. יש טענה כלפינו שאנו לא אוכפים כמו שאנו יכולים לאכוף כנגד אותם עסקים שפתוחים בשבת.

מר לדיאנסקי:

אכיפה סלקטיבית.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 5
מתאריך כ' כסלו תש"ע (07/12/09)

- 41 -

עו"ד סלמן:

לא סלקטיבית. הטענה שלנו היא שהאכיפה שלנו היא סבירה ומידתית בנסיבות העניין, ובית המשפט צריך להכריע בסוגיה הזאת. ואני לא חושב שזה נכון לפתוח דיון בנושא הזה כאן.

גב' להבי:

לא הבנתי מה היתה התשובה שלך לגבי נמל תל-אביב.

עו"ד סלמן:

בנמל תל-אביב, לכאורה מדובר בפתיחת חנויות שלא כדין. אני לא מדבר על מסעדות.

גב' להבי:

אני מדברת על קסטרו, הום סנטר, אייס, כל אלה. אני קונה מנורות ביום שבת.

עו"ד סלמן:

אני אומר לכאורה, ואני בכוונה אומר לכאורה, כי הנושא הזה הוא בעייתי וטעון ועומד בפני בית משפט להכרעה. זה הכל.

גב' להבי:

אז מהתשובה שלך עולה שהחלטה הזאת תופסת רק לגבי לא יהודים, לגבי יהודים אנו מחליטים בצורה נפרדת.

עו"ד סלמן:

זה חוק העזר.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

באמת!!

גב' להבי:

הוא אמר את זה. הוא אמר שהנייר הזה מדבר על לא יהודים.

מר ספיר:

לגבי יהודים יש כלל אחר.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 5
מתאריך כ' כסלו תש"ע (07/12/09)

- 42 -

גב' להבי:

זה מה שהוא אמר. אני הבנתי.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

לא הבנת.

גב' להבי:

אז שהוא יסביר לי.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

הוא הסביר.

עו"ד סלמן:

חוק העזר של עיריית תל-אביב מאפשר לתת היתר לפתיחה בשבת, המועצה מוסמכת לתת היתר מיוחד לפתיחה בשבת ללא יהודים.

גב' להבי:

בלבד.

עו"ד סלמן:

כן.

גב' להבי:

כלומר אם אני יהודיה אני לא אקבל.

עו"ד סלמן:

יש לנו בעיה עם חנויות שנפתחות בשבת באזורים אחרים של העיר, זה נושא שתלוי ועומד בבית משפט. זה לא קשור להיתר המיוחד ללא יהודים.

גב' להבי:

האמירה הנוספת שיש לי להגיד בקשר לדבר הזה: לאור מה שאמרתי קודם לגבי הוועדות של קישוט, אני אומרת שמה שקורא פה הוא- שכל היתר מיוחד ידון למעשה על ידי אגף רישוי עסקים

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 5
מתאריך כ' כסלו תש"ע (07/12/09)

- 43 -

ועל ידי מנהל האגף, כאשר יכול להיות שהנושא של פתיחת עסקים בשבת או לא פתיחת עסקים בשבת- זה עניין של מדיניות ותפיסת עולם.

עו"ד סלמן:

אני הסברתי את זה בישיבת המועצה שהיתה ואת תוצאת פסק הדין של בית המשפט- שהוא פרש את החלטת המועצה כך שבכל האזורים,

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

זה רק ביפו.

עו"ד סלמן:

מועצת העיר אמורה לאשר באופן פרטני כל בקשה שמוגשת. למה? כי החלטת המועצה לא קבעה ביתר האזורים אלא קבעה רק לגבי יפו. פה אנו מבהירים קודם כל שזה חל רק ביפו-החלטת המועצה. לגבי יתר האזורים, אם תוגשנה בקשות בהתאם להחלטת המועצה, הדבר השני שהוא קבע הוא- שלאור הקביעה הראשונה שלו, למנהל אגף רישוי עסקים אין סמכות לדון בבקשות שמוגשות לפתיחת עסקים, במסגרת הסעיף, מחוץ ליפו. אז פה אנו מסדירים את הנושא, כפי שזה היה- שאי אפשר. אנו מבהירים אי אפשר להתיר פתיחת עסקים לפי הסעיף הזה בהיתר מיוחד מחוץ ליפו, ומי שיטפל בנושא יהיה מנהל אגף רישוי עסקים- כמו שזה נעשה עד לאותו מועד. כלומר, אם מישהו הגיש מחוץ ליפו-בקשה לפתוח חנות, לאלחנן משי- מנהל אגף רישוי עסקים, הוא קיבל סרוב. גם את הסרוב הזה בית משפט אמר- שלא היתה לו סמכות לתת, כי הוא לא הוסמך.

מר לדיאנסקי:

אני רוצה להבין משהו: מה שבעצם קובע בהבחנה של הסעיף הזה זה שאלחנן משי, בניגוד לפסק הדין של בית המשפט,

עו"ד סלמן:

לא בניגוד.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 5
מתאריך כ' כסלו תש"ע (07/12/09)

- 44 -

מר לדיאנסקי:

שבית המשפט קבע שאין לו סמכות לדון, והסמכות הדיונית בתל-אביב נמצאת אצל המועצה, אתה רוצה לאפשר לדון באותן בקשות, והוא יכול שתהיה לו זכות סרוב. אבל אם נניח אלחנן משי מחליט שיש מקום לפתיחת בית עסק,

עו"ד סלמן:

הוא לא יכול.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

הוא לא יכול, בשביל זה חוק העזר.

מר לדיאנסקי:

אז הוא מביא את זה למועצה.

חוק העזר לא קובע שאסור לפתוח חנות שהיא לא ביפו, חוק העזר קובע 2 החרגות.

עו"ד איילת וינר:

לא. חוק העזר קובע שאפשר ליתן היתרים מיוחדים בשבת. אבל בהחלטת המועצה משנת 1996 נאמר שיכולים לתת היתרים רק ביפו, ואנו לא משנים את זה.

גב' להבי:

למה לא? אם אנחנו דנים- למה אנו לא משנים את זה. הרי בפועל יש עסקים פתוחים בתל-אביב, למה אנחנו עוצמים עיניים?

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

את רוצה שאני אסגור אותם?

גב' להבי:

לא.

צריך לדון בנושא.

מר גלעדי:

לא שוברים סטאטוס קוו.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 5
מתאריך כ' כסלו תש"ע (07/12/09)

- 45 -

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

לא, זה לא עניין של סטאטוס קוו.
לטעמי במדינת ישראל, כמדינה, אני חושב שתעסוקה ומסחר לא צריכים להיות בשבת. אני חושב שבמדינת ישראל, ואני בעד עינוגים ובילויים ואכילה והכל, אבל לא מסחר ועבודה בשבת. אנו מדינת היהודים וכך נכון וראוי.

מר ויסנר:

אגב, באירופה זה ככה ביום ראשון.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

דרך אגב, באותה מידה אני בעד תחבורה ציבורית בשבת, מפני שאני חושב שאדם מפתח-תקווה-צריך שיאפשרו לו להגיע לים שלא באמצעות רכבו הפרטי.

מר לדיאנסקי:

מסעדות זה בסדר?

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

כן. התשובה היא כן, אמרתי את זה.

מר לדיאנסקי:

גם שם יש עובדים.

גב' להבי:

זה עינוגים.

מר לדיאנסקי:

אני שואל עקרונית-ערכית.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

עקרונית ערכית-אם תרצה הבנת, אם לא תרצה-לא תבין.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 5
מתאריך כ' כסלו תש"ע (07/12/09)

- 46 -

מר גלעדי:

זו סוגיה מהותית.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

זה נושא פשוט ולא מסובך: יום השבת הוא יום מנוחה, ועדיין צריך לאפשר לבלות בו. בעיני בילוי זה לא קניות, אם אתה שואל אותי. יחד עם זאת יש לנו מדינה בעייתית, היא לא מסוגלת- בגלל בעיות הלכה וכד', לעשות הכרעות מהסוג הזה שאני מדבר עליהן. יחד עם זה אני חושב שבן אדם- צריך שיהיה לו מוצא איפה למצוא חלב גם בשבת. ואז, את רוצה לעשות איתי יקוב הדין את ההר. אני לא יודע לעשות יקוב הדין את ההר, ואני מצפה מאנשים שלא יבקשו אותי כל הזמן להיות הכי מדויק בעולם, אם מבינים מה אני מדבר. כי אני ראיתי את מר"ץ מביאים אותי לבית המשפט על העובדה שאנו אכפנו על פיצוציה את חוקי השבת.

גב' להבי:

מיכאל.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

מה זה חשוב שעלי יהיה הון פוליטי. ובסוף השופטת עוצרת את המשפט ושואלת אותי: אדוני כב' ראש העיר, מה דעתך על החוק הזה? אמרתי לה, כב' השופטת, עם כל הכבוד לך, תפקידי לשמור על החוק, לא להביע את דעתי בבית המשפט מה דעתי על החוק, ואני משאיר לך להגיד מה דעתך על החוק. אני –תפקידי לאכוף את החוק, וככזה אני פה. אני זוכר שהגעתי לארה"ב הכל היה סגור, אבל היה SEVEN-ELEVEN קראו לזה. מי שרצה חוט-היה חוט, ומי שרצה כפתור היה לו כפתור, ומי שרצה חלב- היה לו חלב, ואמרתי אז, איזו מדינה מתקדמת, יש איפה למצוא. אז בישראל לא היה.

מר ויסנר:

והקיבוצים פותחים אחר כך בשבת.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

ושואלים אותי אחר כך- כמה גבו קנסות מאלטע-זעכנים, לך תמצא את זה.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 5
מתאריך כ' כסלו תש"ע (07/12/09)

- 47 -

מר לדיאנסקי:

אתה הרגע אמרת שאמרת לשופטת שתפקידך הוא לאכוף את החוק.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

נכון. אבל העולם הוא לא מושלם.

מר לדיאנסקי:

אז אל תיתן דוחות.

ק ר י א ו ת

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אתה אישרת אולי, אבל לא הבנת.

מר לדיאנסקי:

ההבנה שלי מוגבלת.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

נכון. הלאה.

מר לדיאנסקי:

לא עשית קורס הכנה לחברי מועצה. מזל שלא בחרת בי לחבר מועצה, לא הייתי נבחר. ואין לי בעיה עם זה.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

חבר'ה, תספקו לו איזה פסיכיאטר לרגשי נחיתות.

קריאה:

חבר קואליציה. הוא אמר את זה בצחוק.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אני מתנצל אם נעלבת.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 5
מתאריך כ' כסלו תש"ע (07/12/09)

- 48 -

קריאה:

ראובן, הוא התלוצץ.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אני מצטער, אני מצטער.

מר לדיאנסקי:

אני מכבד אותך, אתה אדם רציני, ולא אומרים דברים כאלה.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

.... מה שאמרת קודם, אבל לא משנה, אני סולח לך על הכל. אני מתנצל מראש על כל מה שאמרתי, אם פגעתי בך.

מר לדיאנסקי:

לא פגעת בי, אני חושב שראש עיר במעמדך לא צריך לומר דברים כאלה.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

חשבתי שגם לראש עיר מותר להתבדח, ובני אדם מבינים מהי בדיחה. אני מתנצל מראש.

החלטה: הסמכה לפתיחת עסקים בשבת - היתר מיוחד לפי סעיף 2(ב) לחוק העזר לתל-אביב-יפו (פתיחתן וסגירתן של חנויות) התש"מ-1980 - מ א ו ש ר.
ההחלטה תעלה לאישור המועצה.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 5
מתאריך כ' כסלו תש"ע (07/12/09)

- 49 -

14. חוק עזר לתל-אביב יפו (רוכלות) (תיקון) התש"ע – 2009:

עו"ד סלמן:

מי שלא יודע, לעיריית תל-אביב יש חוק עזר רוכלות, כשבחוק העזר הזה בעצם אפשר להוציא היתר רוכלות, רשיון רוכלות לפי חוק רישוי עסקים רק במספר אזורים מצומצם בעיר.

מר ויסנר:

וטוב שכך.

עו"ד סלמן:

נכון. התעורר צורך בגני יהושע,

מר גלעדי:

כשאתה אומר-רק באזורים, מדובר רק על שפת היס.

עו"ד סלמן:

לא. מדובר על השווקים.

התעורר צורך, בפארק גני יהושע, לספק איזהשהם שרותים של מזון מהיר על עגלות ברחבי הפארק, בסדר גודל של מספר מוגבל, של כמה זה היה?

מר לייבה:

נדמה לי ש-7, אבל לא משנה.

עו"ד סלמן:

את הדבר הזה אפשר לאפשר-הלכה למעשה רק אם אנחנו נוסיף את פארק גני יהושע לאותם המקומות שאפשר להוציא בהם רשיון רוכלות.

הנושא של הצבת הדוכנים ייעשה במכרז שתוציא חברת גני יהושע להצבה של דוכנים כאלה, במספר מוגבל, ובתנאי שאותם דוכנים יהיו ניידים ויוסעו למקום, הם לא ישארו במקום באופן קבוע שלא יראו בזה דבר שמחייב היתר על פי חוק התכנון והבנייה, אלא הם יוסעו בתום השרות.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

זו חברה עירונית, ואם לא נרצה, מותר לקחת את מה שהותר.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 5
מתאריך כ' כסלו תש"ע (07/12/09)

- 50 -

עו"ד סלמן:

זו ההסדרה של הנושא.

מר גלעדי:

אם מתייחסים לנושא של רוכלות,

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

לא מתייחסים לנושא של רוכלות, מתייחסים לנושא של היתר רוכלות בפארק יהושע.

מר גלעדי:

אני רוצה להתייחס למשהו אחר שקשור לאדם בן 82,

גב' להבי:

כן.

מר גלעדי:

רובי אתה שומע?

מר זלוף:

כן.

מר גלעדי:

אדם שבמשך כ-50 שנה היה לו דוכן, ואני מכיר אותו כילד,

מר זלוף:

איפה זה?

מר גלעדי:

ברח' דניאל. שנים אני זוכר את זה, בשוק הכרמל. האדם הזה הוא אדם שכל פרנסתו היא סביב הנושא של הדוכן הזה.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 5
מתאריך כ' כסלו תש"ע (07/12/09)

- 51 -

קריאה:

הוא מוכר פטרוזיליה?

גב' להבי:

לא. עתונים.

מר גלעדי:

יש לו מכתב מאריה קרמר ומציץ, ומראשי ערים קודמים- שמאשרים לו את הרכלות באותו קטע שהוא נמצא שם קרוב ל-50 שנה. הוא הולך וחוזר, הולך וחוזר. זה אדם בן 82 שזה כל פרנסתו, אין לו פרנסה נוספת. יש לו ביטוח לאומי ואת הנושא הזה. נשאר לו עוד מספר מעט של שנים לחיות, הגיל עושה את שלו, והוא לא מצליח לקבל את פרנסתו במקום שבו הוא נמצא. אנו הולכים לשקם את השוק הוא לא יהיה כבר שם.

שאלה:

מה הוא מוכר שם?

גב' להבי:

הוא מחליט כל פעם. היום הוא מוכר עתונים וטונות. יש לו מן עגלה, כל פעם הוא שם עליה משהו.

מר גלעדי:

מעל 50 שנה.

גב' להבי:

אתה צודק, הוא מכר פיתות פעם.

מר גלעדי:

רובי, הוא הולך חוזר, הולך חוזר.

מר לייבה:

מה זה קשור? מדברים על חוק עזר.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 5
מתאריך כ' כסלו תש"ע (07/12/09)

- 52 -

מר גלעדי:

נכון.

קריאה:

חוק עזר לבן אדם בן 82:

מר גלעדי:

שאלתי את היועץ המשפטי קודם איפה זה חל, והוא אמר לי-גם בשוק הכרמל. הוא בשוק הכרמל.

מר לייבה:

הוא מחוץ לשוק.

מר גלעדי:

הוא בשוק הכרמל.

מר לייבה:

אז אין לו בעיה.

מר גלעדי:

לקחו לו את הרשיון.

מר לייבה:

הוא מחוץ לשוק.

מר גלעדי:

הוא לא מחוץ לשוק.

עו"ד סלמן:

תעביר את זה וננסה לעזור לו. מה שנוכל לעזור, נעזור.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

חברים, אני לא דן כרגע במקרה פרטי, אנחנו לא דנים כרגע במקרה פרטי. יכול להיות שאתה צודק ויכול להיות שאתה לא צודק, ויכול להיות שהוא מסכן ויכול להיות שהוא עשיר כקורח, אני

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 5
מתאריך כ' כסלו תש"ע (07/12/09)

- 53 -

לא יודע, אנחנו לא דנים כרגע באיש, אני לא יודע על מה אתה מדבר ואני לא יודע על מה לדון. אני עכשיו דן במה שעומד כאן. מדובר כאן לאפשר לחברת פארק יהושע לעשות את מה שהיא בעצם עושה ונתקלת בבעיה. לכן אנו נותנים אישור, במסגרת שטחי החברה שנקראת-פארק יהושע.

מר גלעדי:

ופארק בגין.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

מדובר על חברת גני יהושע.

מר לייבה:

זה על הכל.

גב' להבי:

אבל כתוב, בפארק גני יהושע.

קריאה:

כי חברת גני יהושע זה חברת גני יהושע.

גב' להבי:

אבל לא כתוב חברת גני יהושע, כתוב פארק גני יהושע.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

השטחים שמוחזקים על ידי חברת גני יהושע, צריך לתקן כדי שהדבר יהיה ברור.

מר לדיאנסקי:

שבתחום שיפוטה או בתחומה.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

לגבי הדבר הזה.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 5
מתאריך כ' כסלו תש"ע (07/12/09)

- 54 -

מר ויסנר:

אני רוצה להגיד:
המרחב הציבורי שנקרא פארק- שאנשים באים להתרווח בו, זה לא במקרה שיש בו, ובזמנו מה שחשבו ומה שעשו, אמרו שיש X מקומות שבהם אדם יכול לעצור ולקנות. ויש מקום שבו אדם לא קונה בו כלום. אני חושב שזו טעות ואני אסביר לכם גם מה הטעות.
אני לא בא ואומר בקיצוניות- שלא צריכה להיות עגלה או שתיים, אבל לבוא ולהגיד שצריך 7, זה אומר שאדם הולך לטייל בגני יהושע עם ילדיו, והוא צריך לפתוח את כיסו, וכל הזמן לחשוב, בכל רגע נתון, איפה העגלה הזאת עומדת במערב הבא שהוא יצטרך לפתוח את כיסו ולקנות משהו לילד שלו. אני אומר דבר פשוט: אני דרך אגב בא ואומר, אתה יודע מה? אתה רוצה לעשות בית קפה נוסף בפארק גני יהושע, תעשו בית קפה נוסף. אני אגב, אם זה יגיע לוועדה המקומית אני אומר לך שאני אתן רשיון. אבל לבוא ולהגיד היום שאני עושה עגלות רוכלות כזאת, שלאורך כל הדרך אני אסתובב עם הילדים, אני פשוט רואה את התמונה הזאת ואני אומר- למה? בואו נקבע שיש בשני מקומות, בשאר הפארק שקט. אני רוצה לרדת לגן הציבורי, אני לא רוצה ארועים, אני רוצה שיהיה לי את השקט והמרחב שבא ואומר- שבמקום הזה אין שום דבר שיש בו מסחר. תעמוד עגלה, תמכור ארטיקים, למה? תן לנו לקחת את המרחב הציבורי הזה כקטע שבפעילות שבו אין בו כלום. אני בא ואומר, אדרבא, אם מישהו היה בא היום עם תכנית ואומר- חסר בפארק גני יהושע בית קפה בצד השני, הייתי אומר- כן, צריך. אני לא יודע. אבל לבוא ולהגיד- בוא תן עגלות! אגב, אני זוכר שהיתה עגלה בבבלי, היה מקום, העגלה הזאת התפתחה. הם באו על גלגלים, אחרי זה הם הוסיפו שולחנות ודקים, ופתאום יש שם בית קפה ענק. יכול להיות שיש שם צורך ואגב, ההורים היו מאוד מרוצים. אבל אני אז אמרתי, באתי אז למנכ"ל הפארק ואמרתי- אתה רוצה לעשות בית קפה, תציע שיהיה שם בית קפה, תפתחו, אבל אל תהפוך את כל הגן הזה שבכל מקום ומקום תהיה רוכלות כזו, מן וימפי כזה או המבורגר. אני חושב שמרחב ציבורי צריך להיות מרחב שהוא שקט, שאתה יודע שאתה בא לשם ואין את הדבר שצריך לקנות. מי שרוצה ללכת לקנות ילך בפארק עוד 2 ק"מ או חצי ק"מ ויש בית קפה. אני לא חושב שצריך, במרחקים

מוקצבים, כל 150-200 מ' עגלה, שלום אני כאן, מי רוצה קפה קטן. כך אני רואה את התפיסה שהיא תפיסה נכונה למרחב ציבורי.

גב' להבי:

מרחב שווה לכל כיס, אומר פאר ויסנר.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 5
מתאריך כ' כסלו תש"ע (07/12/09)

- 55 -

אני רוצה לשאול משהו כללי: נכון, אנו מדברים באופן כללי על רוכלות, ובאופן כללי-כשאני פניתי לרובי כמה פעמים בענייני רוכל כזה או אחר מחוץ הים, אמרו לי שהרשיון לרוכלות הוא רשיון מוגבל בזמן, ואנחנו לא רוצים יותר רוכלים בעיר, ואם יש רוכל שכבר הזדקן ולא יכול לסחוב לבד, לא נותנים לבן שלו לעזור לו, כדי שיאללה יתקפל, ילך הביתה.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

נכון.

גב' להבי:

לפי איך שהדברים כתובים פה במכרז, נראה שהרוכלות היא לא אלמנט חברתי- כדי לאפשר לכל מיני סוגי רוכלות להיות שם, אלא מעין חברה כזאת שתבוא.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

שרות של החברה, כן.

גב' להבי:

שרות של החברה.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

שרות של חברת גני יהושע.

גב' להבי:

לא אחד שימכור גרעינים ופיצוחים ותירס, ואחד ימכור ג'חנון בשבת.

מר וולוד:

זה שכיר של החברה.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

הוא שכיר של החברה.

גב' להבי:

זה עגלה מסודרת, יותר תעשייתי.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 5
מתאריך כ' כסלו תש"ע (07/12/09)

- 56 -

מר גלעדי:

זה לא רוכל, זה מסחר.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

מה הבעיה?

גב' להבי:

רון, אני מבינה, אני רק מבינה, אני עוד לא אומרת בעיה. ועם כל הכבוד, אני רואה דף של חצי עמוד, אני מנסה להבין מה כתוב. במכרז- אני מבינה שזה חברה תעשייתית יותר, עם איזשהו אלמנט קבוע ועם איזו שהיא צורה קבועה. אני רוצה להבין לאור המדיניות שלנו לא לעודד רוכלות-אנחנו מגבילים את זה בזמן? החלטת המועצה זה שמכרז כזה יהיה כל 5 שנים, לבחינה, לזמניות?

מר לדיאנסקי:

אתה יכול לספר שמנכ"ל חברת גני יהושע נמצא אתך בקשר, מדובר על עגלות שמעוצבות על ידי אדריכל העיר, מאוד אסטטיות, סה"כ צריך לקבוע כמדיניות עירונית שיהיו X עגלות.

מר לייבה:

זה אפילו לא 7 לפי דעתי. זה לא רוכל לא מסודר. קוראים לזה רוכלות אבל זה משהו יותר מסודר, עם חוזה מסודר, עם הסכם מסודר.

גב' להבי:

עם תאריך מסודר.

מר ספיר:

צריך להיות כתוב במפורש מה מותר ומה אסור. אם זה מסחר, מחר ימכרו חולצות.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אני רוצה להסביר לך מה לא.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 5
מתאריך כ' כסלו תש"ע (07/12/09)**

- 57 -

תראו, אנו לפעמים רוצים את הכל ואנו לא מבינים את המהות. מה אנו עושים פה? אנו יושבים פה ומחליטים לאשר רוכלות בגני יהושע. למי אנחנו מאפשרים את זה? אנו מאפשרים את זה לעצמנו. ובמסגרת הזאת שאנו מאפשרים לעצמנו, ראוי ונכון, יכול משהו לבוא ולהגיד שלפי דעתו לא צריך כלום. זה בסדר. זה זכותך לחשוב כך. גם אם אתה לא חושב כך-זכותך לחשוב כך. אבל היד שמתירה זו היד שמותר לה לאסור. אם יתברר לך בעוד חודשיים שיש שם חולצות, תבוא למועצת העיר, תבוא לדיון לכאן ותגיד- בואו נאסור את זה.

מר ספיר:

אבל אז יש כבר אנשים שהשתתפו במכרז, אנשים שזכו, עם התקשרות.

מר גלעד:

אתה לא יכול לעשות את זה בדיעבד.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

ולכן, בדירקטוריון של גני יהושע יושבים חברי מועצת העיר, יושבים אנשי ציבור- והם מפקחים על מה שקירה שם.

מר ספיר:

אנו יודעים שיצא מכרז כזה והוא נכשל, כי לא היו הסברים והוא לא היה מוגדר.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

זה נכשל,

מר לייבה:

כי אמרו שזה מתקן ואז מה עם היתר בנייה?

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

ודבר אחרון:

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 5
מתאריך כ' כסלו תש"ע (07/12/09)**

- 58 -

אני באמת חושב, אני זוכר את שנותי הראשונות כאן בעיר, שבה היתה פה פסיכוזה שאמרה- הכל לא. ויותר מזה, זה היה בעיקר מטעמים של נימוקים פוליטיים ולא נימוקים ענייניים. ולשמחתי עם השנים קיבלו את עמדתי- שלאורך החוף צריך לקבוע קריטריון, שאחת לכמה מאות מטרים- לסדר את העניין שיהיו כל השרותים. כי כאשר באתי לכאן אמרו-לאורך החוף כלום, שום דבר. ואותו דבר היה לגבי גני יהושע, עם כל מיני איומים שחולדאי רוצה לבנות בפארק, וכל מיני חישובי מטרים וכל מיני הליכות לשם, למועצה הארצית עם כל מיני סיפורים.

מר ויסנר:

התחילו את זה לפניך.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

לא משנה. וגם אני חושב שהיתה טעות, פסיכוזה שהיתה, ואני אמרתי אז- אם אתם לא רוצים- לא צריך, ולקחנו ועשינו את כל הככר הלבנה הזאת, בלי שאיפשרו לשים שם איזשהו קיוסק- שהיה יכול לעשות שם את הככר לדבר הרבה יותר יפה, הרבה יותר מכובד והרבה יותר טוב- במרחב הציבורי. אבל אז קפצו-שום דבר.

מר גלעד:

אישרנו את זה.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

לא אישרנו. אישרנו רק מהבניין של הבימה.

מר גלעד:

לא. אישרנו, בפינה.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

לא אישרנו.

מר לייבה:

לא אישרנו.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 5
מתאריך כ' כסלו תש"ע (07/12/09)

- 59 -

מר גלעדי:

אני אומר לך שאתה טועה. דורון הכניס את זה ברגע האחרון. ככר הבימה.

מר לייבה:

אתה חולם.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

תחזור מחר, תבדוק, ותשלח לכולם מה מותר, בסדר?

את מה שאישרתם- תחזרו ותראו לי, כי אני יודע מה אישרתם, ואני יודע איפה זה יהיה. לכן, תראו לי את מה שאישרתם.

אני אומר לכם- שבככר הגדולה הזאת שם, אילו בפינה של מרמורק באזור ההוא, היו שמים איזשהו קיוסק, שהיה נותן שרותים עם כסאות, זה היה נראה אחרת. אבל אמרו- לא, אמרנו לא. עד שתשתכנע לעשות את מה שאני חושב שבאמת צריך לעשות, זה באמת לקחת את ה-10-8-7 ק"מ של פארק יהושע, וזה הרבה, אני נוסע באופניים במקום. עד שתשתכנע שלאורכו ראוי ונכון לעשות נקודות שבהן בן אדם יוכל לעצור ולקבל את השרות, אז בינתיים צריך לשים את נקודות השרות הזה, ואת נקודות השרות הזה אפשר לעשות רק באמצעות נקודות שמאפשרות את השרות, כי אחרת-כשהולכים למכרז יש אבצלוכס כמו ההוא שהלך לבית המשפט, ובית המשפט אמר שהאישור הוא לא אישור וצריך להביא למועצת העיר.

מר ספיר:

השאלה היא גם מה אתה עושה שם? המבורגר ונקניקיות או שתיה ודברים יותר בסיסיים.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

המבורגר ונקניקיות, שתיה, מה שילדים רוצים.

גב' להבי:

זה נשמע כמו קרוואן כבר.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

זה לא קרוואן. קיים כבר המון שנים, רק שהותקל. קיים.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 5
מתאריך כ' כסלו תש"ע (07/12/09)

- 60 -

ולכן אני מציע לאשר.

מר ויסנר:

אני רק רוצה לומר ולהשלים, ואני אומר לך עוד פעם. בניו יורק יודעים שה-HOT DOG עולה דולר וחצי. הלוואי שכולם היו יודעים בישראל שזה המחיר.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

מה זה שייך עכשיו?

מר ויסנר:

באירופה יש ארטיק.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אל תאשר.

מר ויסנר:

אתה לא רוצה להקשיב?

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

נכון. כי זה לא מעניין אותי הדולר וחצי עכשיו, זה לא מעניין אותי.

מר ויסנר:

אתה צריך לחשוב, כמו שדיברת קודם על הדרום, כשמגיע בן אדם לפארק עם 3-4 ילדים שלו, כשהוא נכנס לפארק, כמה הוא מסוגל להוציא מכיסו כאשר הוא מגיע למרחב הציבורי.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

הבנתי. הבנתי, כאילו שלא הבנתי מה שאמרת קודם. הבנתי.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 5
מתאריך כ' כסלו תש"ע (07/12/09)

- 61 -

מר ויסנר:

באירופה, במדינות שיש להן טיפה שכל, ואני שם- לא פעם ולא פעמיים, יש דבר שנקרא ארטיק גדול וארטיק קטן. הארטיק הקטן עד היום עולה חצי יורו, וכשאתה הולך ומסתובב.

מר לדיאנסקי:

במכרז יש לזה פתרון.

מר ויסנר:

גם בחופי הים, דיברת על המסעדות, וגם כשאתה מגיע לחוף הים- אין שם שום דבר שהוא מוצר בסיסי שאתה יכול לקנות לילדים שלך.

מר לייבה:

יש, ואנו נותנים גם אזהרות וקנסות.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

פאר, אי אפשר לפרוק את כל התסכולים שלך על החברה הישראלית במסגרת חוק עזר. מדינת ישראל היא לא מדינה סוציאל-דמוקרטית כמו גרמניה שלשם אתה נוסע, היא מדינה קפיטליסטית כמו ארה"ב.

מר לייבה:

אני מציע, אנו נאשר את החוק, אני אוציא לגני יהושע הנחיות כפי שכתוב בדברי ההסבר, שבעצם יגדירו גם את המספר ומה בפנים התוכן, ואולי כמה מוצרים שאפשר למכור אותם במחיר שווה לכל נפש, כמו ארטיק קרח ואני לא יודע מה.

גב' להבי:

כמו בחוף הים.

מר לדיאנסקי:

הצבתם בשטחים מתים, מתחת לגשרים וכו'.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 5
מתאריך כ' כסלו תש"ע (07/12/09)

- 62 -

מר ויסנר:

מקובל עלי.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אישרנו.

החלטה: חוק עזר לתל-אביב יפו (רוכלות) (תיקון) התש"ע – 2009 מ א ו ש ר.
יש להכניס תיקון בהתאם להערת רה"ע.
החוק יעלה לאישור המועצה.

15. חוק עזר לתל-אביב – יפו (הסדרת מקומות רחצה) (תיקון) התש"ע-2009.

עו"ד סלמן:

אנו אישרנו פה את חוק העזר שמונע אפשרות של כניסה של כלי שיט לתוך חוף רחצה- באופן שמסכן את הציבור. יש תופעה שאנשים בורחים. כאשר מנסים לאכוף את זה הם נוטשים את כלי השיט. הצעה הזאת, התיקון שאנו רוצים להכניס הוא תיקון במישור האכיפתי, שמייצרת אותה חזקה שאנו מכירים בעבירות תעבורה, שבעל הרכב, כל עוד הוא לא הוכיח שמישהו אחר נהג ברכב, הוא נושא באחריות.

מר לדיאנסקי:

המחזיק.

עו"ד סלמן:

לא, הבעלים.

אנו רוצים להחיל את החזקה הזאת.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אושר.

יש הערות? אין הערות.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 5
מתאריך כ' כסלו תש"ע (07/12/09)

- 63 -

גב' להבי:

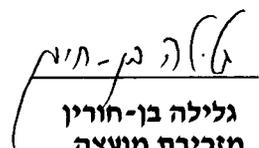
אין הערות.

החלטה: חוק עזר לתל-אביב – יפו (הסדרת מקומות רחצה) (תיקון) התש"ע-2009 - מאושר.
החוק יעלה לאישור המועצה.

הישיבה נעולה

מנחם לייבה
מנכ"ל העירייה

גלילה בן-זורין
מזכירת מועצה
ע' מנכ"ל העירייה